

PRENUMERATA

Kurjera warszawskiego (wraz z codziennym bezpłatnym wydaniem porannym):
Rocznie rs. 9, półr. rs. 4 k. 50, kwart. rs. 2 k. 25, mies. k. 75.
Za odnośnienie do domu w Warszawie dopłaca się miesięcz. k. 5.
Opłata za przesyłkę i koszt ekspedycji bezpłatnego wydania porannego na prowincję do Cez. wynoszą: rocznie rs. 3, półr. rs. 1 k. 50, kwart. k. 75, mies. k. 25.
Za granicą (z przesyłką jednorazową) miesięcz. rs. 1 k. 50.
Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie *Kurjera* przyjmowana być nie może.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodził rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY SZÓSTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem; w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administr. 144.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., za każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., za każdy następny raz 1½ kop.

Ogłoszenia do *Kurjera warszawskiego* przyjmuje także Biuro ogłoszeń Rajchmana i Frenckera ulica Senatorska nr 18.

— W dniu jutrzejszym kościół katolicki obchodzi uroczystość św. Brunona, założyciela zakonu kartuzów, ze znakomitą westfalskiej pochodzącego rodziny. Św. Bruno urodził się w Kolonii w roku 1060-ym, zmarł zaś dnia 6-go października 1101-go roku.

— W kościołach: św. Jacka (po-dominikańskim) i św. Józefa Oblubieńca N. Marji Panny (po-karmelickim) odprawione będą jutro o godzinie 9-ej zrana przed ołtarzem Różańca świętego solenne wotywy z powodu tygodniowego odpustowego nabożeństwa ku czci N. Marji Panny Szkaplerznej.

Przegląd polityczny.

Wypadki w Bułgarii posuwają się z wolna. Baron Kaulbars walczy wytrwale z mnożącymi się trudnościami i z wolna poczynając zbierać plony swojego trudu. Stan obłączenia został już w d. 1-ym b. m. zniesiony, ministrowie bułgarscy w pełnym komplecie z p. Radosławowem na czele jeszcze w piątek uspokoi obawy barona Kaulbarsa co do ponownego wyboru księcia Battenberga na tron bułgarski, a wreszcie — jak doniosła nam depesza sofijska dzisiejszej nocy — kilkunastu łże obwinionych oficerów wypuszczono z więzienia, pozostawiając pod rygłem tylko głównych twórców zamachu. Są zapewne w liczbie ostatnich major Grujew i kapitan Benderew.

Na jednym punkcie rząd bułgarski dotąd zdaje się być nieprzejednanym. Żyła on się z całej siły przeciw odroczeniu wyborów do wielkiego zgromadzenia tyrowskiego, opierając się na tej podstawie, że konstytucja narodowa nie pozwala zwlekać dłużej z wyborami. Nota, którą przesłano w sobotę baronowi Kaulbarsowi, nie zadowoloniła przedstawiciela Rosji z powodu tego właśnie schronienia się pod palladium konstytucji. Baron Kaulbars zażądał zobowiązań się kategorycznych i dotąd odpowiedzi nie otrzymał. Telegram Agencji północnej donosi tylko, że w łonie rządu sofijskiego odbywają się żywe narady nad tekstem nowej noty. O ile ze streszczenia tejże przez Agencję poznać się daje, nie po-

sunie się ona zbyt daleko po za ustępstwa pierwszej już uczynione i powoła się znowu na konstytucję.

Sądymy wszelako, że rządowi bułgarskiemu chodzi już teraz o formę raczej, niżli o rzecz. Ukaz rządowy, w swoim czasie wydany, zwoływał wielkie zgromadzenia narodowe na d. 10 b. m., okres wyborczy rozpoczynał się już w d. 25-ym września. Aż do tej chwili wszelako nie słyszemy nic o tem, aby wybory były w toku, a tem samem trudno przypuszczać, aby zgromadzenie narodowe w dniu 10-ym b. m. zebrać się mogło na sesję elektorską. Odroczenie przyszło już zatem do skutku *de facto*, rząd bułgarski ratuje pozory.

Sytuacja dyplomatyczna utrudniła się tymczasem bardzo znacznie przez oświadczenia p. Tiszy w Pesszcie i lorda Randolfa Churchilla w Dartfordzie. Pierwsza mowa wywołała drugą. Głos p. Tiszy ocucił ducha w Anglii, której wydało się, że w słowach prezesa ministrów węgierskich powitać może zapowiedź czynów. Pierwszem echem tej mowy był strzeżony artykuł organu lorda Salisbury, *Morning Post*, który wzywa ks. Bismarka, ażeby poparł politykę Austrii, a w takim razie Anglia zobowiązuje się do lojalnego i stanowczego współdziałania.

Naturalnie, że ani *Morning Post* ani lord Randolph Churchill nie rozumieją pod owem „współdziałaniem” wspólnej akcji wojennej. Zarówno organ premiera torysów, jak i głos ministra sądzą, że gdyby rząd niemiecki stanął otwarcie po stronie Austrii i Anglii, natenczas nacisk wywarty na Rosję okazałby się tak silnym, że wszelkim obawom rzeczonych mocarstw o dalsze losy „niezawisłości ludów bałkańskich” byłby kres położony.

Jeżeli ks. Bismark szczerze uniknąć pragnie pożaru (*conflagration*) europejskiego, powiada *Morning Post*, powinien całą potęgą swojego wpływu poprzeć politykę wschodnią Austrii. Jeżeli wszakże z powodów, które może są mu znane, których jednak świat nie rozumie, woli pozostawić swobodę działania Rosji, natenczas na nim ciążyć będzie odpowiedzialność za przyszły zatarg wielkich mocarstw. Jeżeli ks. Bismark rzuci na szalę wpływ Niemiec w interesie utrzymania *status quo* na półwyspie bał-

kańskim, pokój będzie ocalonym, jeżeli uporczywie zachowa neutralność i zaniecha przyjęcia w tem przesileniu roli „silnego poliementa”, natenczas wojna okazuje się nieuniknioną. Kanclerz niemiecki, wywodzi dalej *Morning Post*, nie okazałby się wobec swojego zgrzybiałego monarchy lojalnym, gdyby nie zapewnił mu w ostatnich dniach panowania spokoju i ciszy, stać się to zaś może w ten sposób, iż przystąpieniem swoim do akcji dyplomatycznej Austrii i Anglii „zabroni” wojny.

Jeżeli ks. Bismark poprze Austrię, liczyć może na lojalną kooperację Anglii; byłoby wszakże absurdem żądać od Anglii, aby brała inicjatywę na korzyść innych. Anglia ma interesa rozproszone na kuli ziemskiej i musi bronić ich na wszystkich morzach. Nie możemy rzucić okrętów naszych przez Bałkany, musimy unikać zatargu, jak długo ten jest wyłącznie europejskim. Natomiast musimy czuwać nad tem pilnie, aby na wojnę największą XIX-go stulecia zaoszczędzić sobie potrzebne siły.

Te słowa *Morning Postu* wskazują tylko jak natęczywie Anglia doprasza się, aby ją wydobyto z grożącej konieczności prowadzenia wojny. Czy ks. Bismark podda się powabom syreny z Tamizy, przysłuchając się pokaze. O ile wszelako znamy tradycje polityki Albionu, pozwolimy sobie wątpić o tem, aby nawet w razie bezwzględnej niechęci ks. Bismarka zdecydowała się na udział w owym „zatargu mocarstw”, jaki przewiduje. Już teraz przygotowała sobie wygodną wymówkę we frazesie: „Anglia musi unikać tak długo konfliktu, dopóki tenże jest wyłącznie europejskim.” No—na Kanadę przecież Rosja nie ma apetytu...

Br. Z.

MEETING W SOFII.

(Telegram Agencji północnej.)

Sofja 4-go października. — Meeting ludowy, który odbył się tutaj wczoraj zrana, nabrał nagła wielkiego znaczenia wskutek niespodziewanego

Przegląd artystyczny.

Dramata Stanisława hr. Rzewuskiego: „Optymiści”, „Doktor Faustyna”. — Komedja „Potrzebne grzeszki”. — Czy autor jest pesymistą? — Dwojaki rodzaj pesymizmu. — *Beau coup de bruit pour une omelette*. — Przysłowie Musseta „Przez zazdrość”. — Widoki repertuarowe. — Królikowski i jego młodzież. — Młode siły Żelazowski i Frenkiel. — Nadejście dla teatru doby artysty.

Biorę do ręki dramat p. Rzewuskiego p. t. „Optymiści” i przeczytawszy kilka kartek widzę się odrazu wprowadzonym w takie stosunki i sytuacje:

Matka dla zapewnienia sobie bytu, a raczej wygod materialnych i zbyt kownego życia sprzedaje córkę nędznikowi, z którym niegdyś, za życia męża, zostawała w miłosnych stosunkach, a którego pieniądze mogą jej teraz dopomóc do wygrania sprawy, stanowiącej o dalszej łatwej egzystencji znacznej familijki.

Dla upozorowania tego frymarku, w którym mamie dopomaga synalek, popychając siostrę w objęcia rozpusty, wyszukano jej męża, sądząc, że wyciągnięty z biedy sierota przystanie w zamian za dobrą pozycję na jawne prowadzenie w domu gospodarstwa we troje.

Omylono się — mąż jest uczciwym człowiekiem, a jeżeli przyznał się ze swoją uczciwością i oddał napozór swobodnie w atmosferze przesiąkniętej brudem i trucizną moralną, to jedynie dlatego, że wierzy w potęgę wspomnień młodocianych, łączących go z tą, która ma zostać jego żoną i spodziewa się rodmuchać tlejącą na dnie jej serca isiskierkę zacności, w czyśty płomień domowego ogniska.

Po odejściu od ołtarza odsłania swoje plany przy-

szłej towarzysze, która go już osądziła jako nikczemnika, gotowego na wszelkie tranzakcje dla kariery i zdobywa ją jednym uniesieniem szlachetności. Otrząsną się z nałożonego przez rodzinę jarzma hańby — będą żyli oboje samodzielną z pracy i wzajemnem oddziaływaniem na siebie odrodzonych dusz wspólnie się uczynią.

Są to optymiści w pojęciach o godności natury ludzkiej — ale wkrótce przy pomocy autora przekonają się o uludzie swoich optymistycznych rojeń.

Młoda żona ma najlepsze chęci — przeszłość jednak ciąży na jej losach fatalistycznym brzemieniem. Odkupiona na chwilę wysilkami wątłej woli, pada popełniona rodzinną tradycją, zawiąawszy stosunek z mieszkającym w sąsiednim lokalu adwokatem znajomym męża. Następstwem tego występnego związku jest naprzód: kradzież z biurka męża sierociego depozytu dla ratowania kochanka, zapłaconego w brudne fałszerstwa, następnie, gdy nadeszła pora zwrotu kradzionych pieniędzy, wobec groźby wiszącej nad głową męża, sprzedanie się temu samemu nikczemnikowi, który pierwotnie całe owo współkonne małżeństwo układał, wreszcie porzucenie męża, dotkniętego z pracy paraliżem oczów i samobójstwem bohaterki w chwili, kiedy jej kochanek próbował pod wpływem lepszych uczuć, obudzonych przybyciem towarzyski lat dziecińczych, ratować się z toni ohydy i sromu. Z całego tego świata nie pozostaje nic, prócz ruin zapadłych w otchłanie brudu zgnilizny i wstrętnych potworności.

Rzecz dzieje się w Petersburgu — zwróćmy się gdzieindziej, może natrafimy na coś jaśniejszego.

Oto jesteśmy na Ukrainie i mamy być świadkami losów „Doktora Faustyna”.

Ów doktor — to nieszczęśliwa córka, szukająca

w nauce ucieczki od widoku sromotnych stosunków rodzinnych.

Ojciec, próżny i rozprózniony szlachcic, topi majątek w rękę przyzwyczajonemu tylko do trzymania cygara hawańskiego, w którego dymie całe życie nie rozprasza się powoli; matka słaba, bez zdania musi znosić we własnym domu upokarzającą obecność męzowskiej kochanki w osobie jakiejś niby dalekiej krewnej, okradającej swego dobrodzieja i na domiar obrzydzenia podtykającej kradziony grosz dawnemu swemu gachowi; syn zrobił deficyt w jakimś petersburskim banku, gdzie pracuje i zagrożony jest kryminalną sprawą.

Eine kleine aber honnete Gesellschaft!

Ta właśnie kryminalna sprawa sprowadza z Petersburga dawnego nauczyciela córki, który oznajmując swą uczennicy o nieszczęściu jej brata, przedstawia konieczność ratowania go połączonymi siłami rodziny.

Córka błaga kolejno ojca, który słysząc o niczem nie chce, tembardziej, że mu słuchać nie pozwoliła kochanka-klucznica, pilnująca swego dobra, zaklina matkę, która płacze, rozpacza, ale mogąc dać najskuteczniejszą pomoc, bo majątek jest jej własnością, uparcie powiada, że ziemi nie sprzeda — a gdy to wszystko nie pomaga, gdy stojąc w obronie matki znieważonej przez ojcowską metresę, piętnuje intrygantkę właściwym mieniem i daje jasno do zrozumienia, że rozumie jej sromotne w domu stanowisko, budzi w oju taką wściekłość, że oszalała najprzód ręką na rodzone dziecko podnosi a potem z domu je wypędza.

Nieszczęśliwa wyjedzie, ucieknie z tego gniazda brudnego egoizmu i wynaturzonych instynktów — tylko raz jeszcze spróbuje nakłonić matkę do ofiary dla syna.

przybycia na takowy ajenta dyplomatycznego Rosji, barona Kaulbarsa. Fakt ten sprawił silne wrażenie na wszystkich obecnych.

Meeting odbył się na placu położonym w środku miasta. Uczestniczyło w nim 4,000 osób, należących do wszystkich warstw społeczeństwa.

Pierwszy głos zabrał deputowany Sofji Wulczew, ażeby zdać sprawę z posłuchania, jakie delegowani rozmaitych korporacji mieli przed trzema dniami u barona Kaulbarsa.

Następnie rzekł Wulczew:

— Nikt nie ma prawa mieszać się do naszych spraw. Są wpośród nas intryganci, którzy głoszą w konsulacie rosyjskim, że Bułgaria niezdolna jest do rządzenia samą sobą. To nieprawda! Rosja może przekonać się, że bułgarowie zdolni są rządzić sobą i mają poczucie swej niezawisłości!

Na te słowa ozwały się okrzyki:

— Precz z przyjaciółmi Cankowa!

Mówca przeniósł dalej:

— Za tydzień odbędą się wybory. Jest nadzieja, że bułgarowie okażą się zdolnymi do obrony swojej niepodległości, swoich swobód i swojej konstytucji!

Wulczew zaproponował w końcu uchwalenie rezolucji, wyrażającej zupełne zaufanie do rządu, na czele którego stoi Radosławow i który zdoła wyprowadzić Bułgarię z dzisiejszego przesilenia.

Propozycję tę tłum przyjął okrzykami „hurra!”

W tej chwili zdarzył się wypadek następujący:

Poddany rosyjski, Iwanow, zawołał: „Precz z Bułgarią!” Zewsząd odezwały się energiczne protestacje. Iwanow, opadnięty ze wszystkich stron, został ciężko poraniony i wywleczony na zewnątrz miejsca, w którym odbywał się meeting.

Inny mówca, Dimitrjew, wyszedł na estradę i przez kilka minut mówił w tym samym duchu co poprzednik.

W tej właśnie porze zajechał na plac ekwipaż jenerała Kaulbarsa. Mówca przerywając sobie, zawołał: „A zatem niech żyje Rosja!”

Baron Kaulbars, w towarzystwie konsula Nekliudowa, poprzedzony przez kawasa, wysiadł z powozu i przedarł się przez tłum, obchodząc go w różnych kierunkach.

Wszyscy stojący po drodze odkryli głowy i zaczęli wołać hurra!

Jenerał zwrócił się ku miejscu z kąd przemawiali poprzedni mówcy i wstąpił na estradę. Przeniewierzenie swe zaczął od wezwania, aby zbliżyli się ku niemu ci, którzy rozumieją po rosyjsku.

— Za to — rzekł jenerał — że jakieś indywiduum zawołało: „Niech żyje Rosja!” tłum je obil.

Tu przzerwano mówcy, wołając:

— Nie za to, że wołał: „Niech żyje Rosja!”, ale za to, że krzyknął: „Precz z Bułgarią!”

Jenerał mówił dalej:

— Najjaśniejszy Pan nie pragnie niczego więcej, jak dobra Bułgarii; chce on ją wszelako wydobyć z położenia dzisiejszego i w tym celu zażądał zniesienia stanu obłężenia...”

Tłum przerywa:

— To się już stało!

Jenerał ciągnie dalej:

— Zniesienie stanu obłężenia pozwoli bułgarom wybrać swobodnie deputowanych w ciągu miesiąca lub dwóch...”

Na te słowa odezwały się znówu gwałtowne protesty:

— Nie za dwa miesiące, ale za tydzień!

Nastąpiła żywa wymiana zdań pomiędzy jenerałem i tłumem.

Jenerał zawołał:

— Ci, którzy nie chcą mnie słuchać, niech się oddalą!

Tłum odpowiada:

— I owszem, chcemy słuchać!

Jenerał:

— Najjaśniejszy Pan sądzi, że tak krótki termin nie pozwoli wam przygotować się należycie do wyborów. Najjaśniejszy Pan żąda, aby oficerowie zostali uwolnieni...

Tłum podnosi znów okrzyk:

— Nie! oficerowie muszą być ukarani!

Jenerał na to:

— Odpowiedzialność spadnie na tych, którzy was pchają po tej drodze.

Po tych słowach jenerał zstąpił z mównicy i wsiadł do powozu. Żaden okrzyk nieprzyjazny nie dał się słyszeć.

Poprzedni mówca, Wulczew, wstąpił ponownie na estradę i rzekł:

— Słyszeliście na własne uszy, czego żąda Rosja! Cokolwiekby się stało, życie nasze oddamy w obronę wolności i niezawisłości!

Następnie tłum udał się przed mieszkanie prezesa ministrów Radosławowa. Ten wyszedł z domu na przeciw ludu i usłyszawszy treść uchwalonych rezolucji, rzekł:

— Dziękujemy wam za zaufanie! Bądźcie przekonani, iż rząd uczyni wszystko, co okaże się po-

trzebnem, aby wydobyć kraj z dzisiejszych trudnych stosunków.

Teraz tłum się rozproszył.

Następstwa meetingu były żywo rozbiegane w mieście. Panuje wzburzenie, które może stać się niebezpiecznem. Obawiają się, aby nie przyszło do walki pomiędzy przyjaciółmi Cankowa i zwolennikami rządu.

Wczoraj wieczorem udał się jenerał Kaulbars do agentów dyplomatycznych Niemiec i Austrii i powiadomił ich o obecności swojej na meetingu. Zarazem jenerał oświadczył, że ma zamiar udania się w objazd Bułgarii, ażeby zorientować się co do usposobień narodu. Odjazd nastąpi niezwłocznie.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

== *Pet. wiedz.* dowiadują się, iż wypracowane zostały nowe przepisy, na mocy których w charakterze obrońców ze strony włościan w instytucjach administracyjnych i sądowych mogą stawać jedynie osoby z pewnym stopniem ukształcenia i za zezwoleniem miejscowego gubernatora. Środek powyższy okazał się niezbędnym wobec wyzysku i szkodliwego wpływu, jaki wywierali pokątni doradcy.

== *Zarja* donosi, iż wskutek projektowanych środków ochronnych dla przemysłu cukrowego, ceny na cukier zaczynają już wzrastać na rynku kijowskim.

== Radzie państwa przedstawiony być ma wkrótce projekt departamentu lekarskiego w sprawie wybijania bydła dotkniętego karbunkulem lub wścieklizną.

== Inżynier miasta, p. Grotowski, obejrzał z polecenia magistratu materiały brakowe w rozmaitych zakładach zagranicznych, a mianowicie w północnej Europie. Głównym celem wycieczki było wyznaczenie źródła dobrego materiału na budowę bruków miejskich. Według poszukiwań p. Grotowskiego, kamienie najlepiej sprowadzać ze Szwecji, a drzewo z Anglii.

== Jedyna lokomobila, znajdująca się w zakładzie wodociagowym na Pradze, jest niedostateczną do zaopatrywania Pragi w wodę, przy wzrastającej zwłaszcza potrzebie, a przysiętem w razie zepsucia się jej lub oczyszczania, Praga jest pozbawiona wody; z tego względu jak również i z uwagi na niebezpieczeństwo grożące miastu na wypadek pożaru, zarząd miejski postanowił zaopatrzyć zakład w jeszcze jedną lokomobilę o sile 12 koni systemu Lachapelle. W tym celu zamierzonym być ma w budżecie miejskim wydatek rs. 5,370 na kupno takowej.

== Urządzona dla warunków techniczno-wodociagowych nowa ulica, prowadząca w kierunku ukosnym od ulicy Żelaznej do stacji filtrów, z powodu że znaczna jej część przechodzi przez nizinę, obecnie jest regulowaną. Nowa ulica nazwana „Wodociagowa”.

Ach ta matka ratowałaby upadłego gdyby tylko mogła — ale nie może, bo syn jest owocem cudzołóstwa, wychodowanym pod małżeńskim dachem z wiedzą męża, który wprawdzie przebaczył, ale jako kompensatę pielęgnuje pod tym samym dachem cudzołóstwo na swoją rękę.

Winowajczyni wyznaje tę hańbę na kolanach przed własną córką, żebrze przebaczenia i miłosierdzia, błaga, żeby jej nie opuszczała ostatnia kochająca istota.

Córka zostaje, przeprasza kochankę ojca, bo tu widzi do spełnienia obowiązki, bo przeznaczeniem jest wszystkiego co lepsze, aby szło na pastwę samolubstwa i przewrotności.

Ciekawi poznania „Pani jenerałowej” mieli sposobność przekonać się w „Alhambrze”, że ta bohaterka należy wraz ze swoim otoczeniem do sfery podobnych stosunków, co jednak nikogo nie powstrzymuje od zapytania: gdzie istnieje ten świat i jak długie lata w cierpieniach i zawodach życiowych spędzić musiał ten, kto go w tak rozpaczliwych barwach maluje!

Otóż ten świat jest społeczeństwem polskim, a odwzorowywa go młodziemiec dwudziestokilkoltni.

Czy tak? Więc to pesymizm? — zagadnie z konieczności widz lub czytelnik.

Broń Boże! — odpowiada autor w przedmowie do „Optymistów”, tłumacząc się, że nie jego wina, jeżeli całość obrazu wygląda ponuro, jak samo życie wyda się zawsze, gdy studiować je zechcemy z trzeźwą obiektywnością bezstronnego badacza. Pesymizm! Cóż znówu! Posłuchajmy co mówi o optymizmie w tej samej sztuce *le sage de la comédie*.

„Optymista! Ależ nie masz szczytniejszej nazwy, piękniejszej pochwały! Optymistą był każdy bohater, każdy święty, każdy męczennik i ten Bóg, któ-

ry dla ludzkości umarł na krzyżu, był także optymistą, bo modlił się za tych, którzy go ukrzyżowali i mówił, że nie wiedzą co czynią. Optymistą jest każdy, kto widzi nie tylko ciemne, ujemne strony ludzi i życia, ale i światło i wielkie, radosne cele ludzkości, każdy kto wierzy, kocha i poświęca się dla szlachetnej lub zbawczej idei. Przeczenie i nienawiść tylko obalać mogą; miłość i wiara tworzą. Wszelkie zdobyte prawdy, wszelkie wynalazki, z których postępek się składa, ludzkość zawdzięcza optymizmowi; wszystko co piękne i wzniosłe w historii, to ich czyn, praca ich i zdobycz, najczęściej prześladowaniem i krwią okupione!”

Wypadałoby zatem wnosić, że p. Rzewuski nie jest „małym Hartmanem dramatycznym”, jak go podobno nazwano, a jeżeli niełatwo przychodzi pogodzić przedmowę jednego dzieła z treścią większej części utworów, jeżeli rozjaśnieniu pewnych sprzeczności przeszkadza fatalistyczna chmura, zaciemniająca czoło autora dramatów, może je wyświeci pogoda komedjopisarza.

Wiemy jak p. Rzewuski biada, zobaczymy jak się śmieje.

Przedmiotem jego humoru jest szlachciec, stary kawaler, postawiony między sierotą przyjętą przez siebie w dom z dobrego serca, jako dziecko jedynej kobiety, którą niegdyś kochał, a zgrają krewnych, karmionych jego łaską i lękających się aby dziewczyna, uważana naturalnie przez plugawą hałastę za kochankę krewniaka, nie uszczupliła prawnym spadkobiercom spodziewanej schedy.

Szlachciec, według teorii jednego z filozofujących pieczeniarczy, znajduje się pod wpływem spóźnionych grzeszków, które są potrzebne w młodości właśnie dlatego, żeby się na starość nie odżywały. Trzeba go więc pilnować i w tym celu uknuty jest

w pierwszym akcie cały spisak, do którego należy siostra szlachciana, piekielnica posłubiona pijakowi, karciarzowi wpłatanemu w różne nieczyste interesy, brat samolub ożeniony z prowincjonalną Messaliną, uganiającą się jawnie za coraz innymi mężczyznami i usiłującą w chwili rozpoczęcia akcji zatrzymać przy sobie dawnego kochanka, synowca szlachcica, który od niej ucieka i pragnie zerwać uprzykrzoną pętą, zakochawszy się szczerze w wychowanicy swego stryja, wreszcie ów powiatowy Schoppehaner arogancki rezydent, głoszący na łaskawym chlebie teorię „potrzebnych grzeszków” dla utrzymania w ciągłej karności zacnej familijki.

Cała ta galerja szubrawców, naszkicowana piórem raczej karykaturzysty, aniżeli dojrzałego obserwatora, kreślona rysami grubemi, pod które podłożony jest jaskrawy, krzyzący koloryt, dziwnie sprawia wrażenie. Tworzył ją autor niewątpliwie ze śmiechem i dla śmiechu; ale w tym humorze dźwięczy taka jakaś zgryźliwa nuta, odzywa się taka przykra pogarda dla natury ludzkiej, że chwilami śmiech zamiera na ustach, na których pozostaje uczucie gorzkiego niesmaku.

Nieprzyjemne wrażenie wzmagą się w miarę, jak p. Rzewuski, straciwszy wszelką miarę artystyczną, potrzebną nawet w farsie, naciska na rysach cynizmu, biorąc go za jedno ze śmieszności i brudne dusze swoich bohaterów niemal do naga wobec widzów rozbiega. Przychodzą momenta, kiedy owe karykatury szujostwa tak już nie o sobie nie mają do powiedzenia, że zupełnie przestają być interesującymi. Mówi się tam o wszystkim bez ceremonji, bez najniezbędniejszych obłonek — świadkiem ów brat szlachcica, kładący wszelkie kropki nad i, kiedy mu idzie o określenie stosunku własnej żony do coraz innych wygodnych dla męża sekretarzy; działa się

wą" otrzymać ma bruk, na co odpowiedni fundusz wkrótce wyznaczonym będzie.

= Czytamy w *Gaz. kiel.*, iż w rządzie gubernjalnym kieleckim odbyła się pod przewodnictwem p. wicegubernatora narada czterech naczelników powiatu, celem urządzenia kwarantanny na pograniczu.

= Donoszą nam, iż delegowani urzędnicy wyszukują obecnie odpowiednich lokali na urządzenie, w razie potrzeby, 27 stacji sanitarnych. Stacje mają się przeważnie znajdować w dzielnicach zamieszkałych przez biedną klasę.

= Częstsze kradzieże, jakie się przytrafiają w ostatnich dniach w naszym mieście, dowodzą, iż znów złodzieje pobytowi, to jest tacy, którym przemierzanie po wyjściu z więzień w Warszawie jest wzbronione, czynią wycieczki z różnych pobliskich miast i miasteczek. Polecono więc służbie policyjnej, a w szczególności agentom wydziału śledczego, przedsięwziąć energicznie poszukiwania, celem wyśledzenia i w których się ukrywają złodzieje pobytowi. W razie ujęcia złodzieja, należy przeprowadzić szczegółowe śledztwo, jak długo bawił w Warszawie, aby możliwe przekonać się, czy nie przedsięwziął jakiej kradzieży. Następnie za wydalenie się z miejsca pobytu taki złodziej winien być przedstawiony do kary sądowej, a po odsiedzeniu aresztu z wyroku odesłany transportem wraz z odeszłą do miejscowej władzy pobytu, celem rozciągnięcia nad nim bacznego nadzoru.

= Dowiadujemy się, iż przy ulicy Bednarskiej ma powstać jeszcze jeden t. zw. lombard prywatny. Pozwolenie na takowy udzielonem zostało na przeciąg lat 5-ciu.

= Dnia 18-go b. m. w rządzie gubernjalnym lubelskim odbędzie się licytacja na budowę jednego i naprawę 58 starych mostów na traktach szosowych w powiecie janowskim od sumy 3586 rs.

= W rządzie gubernjalnym warszawskim odbędzie się dnia 26-go b. m. licytacja na dostawę materiałów na ubrania dla więźniów w cytadeli warszawskiej, tj. płótna i sukna, wartości około 10,000 rubli.

= W dniu 27-ym b. m., o godzinie 2-iej po południu, w sali posiedzeń rady zarządzającej na dworcu kolejowym warszawskim odbędzie się losowanie akcji towarzystwa kolei żelaznej bydgoskiej, przypadających w r. b. do umorzenia. Spłata wylosowanych akcji i wydawanie akcji pożytkowych dopelniane będą jednocześnie z wypłatą procentu, tj. od dnia 2-go stycznia.

= Jutro i pojutrze odbywać się będzie w sali losowań tutejszego kantoru banku państwa ciągnięcie trzeciej klasy 147-iej loterii klasycznej.

= W dniu jutrzejszym, o godzinie 12-tej w południe, odbędzie się w tutejszym magistracie licytacja na dostawę w roku przyszłym artykułów żywności wartości 10,000 rs. dla aresztantów tutejszego aresztu policyjnego.

= We czwartek, dnia 7-go b. m., o godzinie wpół

do ósmej wieczorem, odbędzie się posiedzenie komisji stałej nauk przyrodzonych i teorii ogrodnictwa Towarzystwa ogrodniczego, w lokalu Towarzystwa przy ulicy Chmielnej nr. 14.

= Z teatru i muzyki.

* Żółkowski ukaże się jutro na scenie teatru Rozmaitości w komedji Zalewskiego „Nasi zięciowie”.

* Odznaczona na konkursie dramatycznym imienia Wojciecha Bogusławskiego komedja w pięciu aktach Edwarda Lubowskiego p. t. „My się kochamy”, rozdana została artystom teatru Rozmaitości do nauki.

W obsadzie figurują panie: Borkowska, Czakówna, Lüdowa, Marczelówna, Niewiarowska i Przedpeńska, tudzież pp. Borawski, Chomiński, Grzywiński, Grubiński, Leszczyński, Ładnowski, Nowicki, Ostrowski, Sikorski, Sliwiński, Szymanowski, Rapacki, Tatkiewicz, Walszewski i Wolski.

Z komedji pomienionej odbyła się w dniu dzisiejszym próba czytana.

* Pp. Myszuga i Seideman wracają w bieżącym tygodniu z urlopu.

= Zabawy dla dzieci.

Letnie zabawy, urządzone w ciągu paru miesięcy dla dzieci w zwierzyńcu, cieszyły się znacznym powodzeniem, a kasa ogrodu zoologicznego została zasiloną pożądanym funduszem.

Obecnie zarząd zwierzyńca zamierza urządzać podobne zabawy i w ciągu zimy, rozumie się, nie w ogrodzie, lecz w sali zamkniętej.

Lokal w pałacyku ogrodu jest na to za szczupły, więc zarząd wchodzi podobno w porozumienie z p. Konradem Wodzińskim, właścicielem ujeżdżalni, gdzie obszerna sala, mogąca oprócz koła na zabawę przeznaczoną, pomieścić do 1,000 osób, doskonale się do tego celu nadaje.

Jeżeli obie strony zawrą stosowny układ, zabawy będą urządzone w niedziele i święta w godzinach popołudniowych.

= Z przemysłu.

W mieście naszym otwarta została fabryka wyrobów dzietowych, szydełkowym sposobem.

Założycielem jest krajowiec; fabryka zatrudnia obecnie do 60-iu pracowników, a wszystkie zostały przedtem wynieczone tego fachu pod kierunkiem specjalistki.

Wyroby tego rodzaju sprowadzane były dotąd z zagranicy, jest to więc nowa gałąź w przemyśle naszym.

= Słuszne życzenie.

Jeden z mieszkańców placu Trzech krzyży w imieniu całej dzielnicy prosi nas o zwrócenie czyjej należy uwagi na jedną, ważną dla wygody publicznej okoliczność.

Z chwilą rozpoczęcia robót około przebudowy kościoła św. Aleksandra zagrodzono chodniki, prowadzące w poprzek placu, tak że z nastaniem śnot i jesiennej błoty, z jednej strony placu na drugą nie będzie można dostać się inaczej, jak obchodząc go dokoła wzdłuż domów.

Jest to istotnie wielka niedogodność, na którą jednak zaradzić nie wydaje nam się rzeczą trudną ani kosztowną, idzie bowiem tylko o to, aby z płyt pozo-

stałych po dawnym chodniku, a dziś będących bez użytku, urządzić czasowo chodnik około parkanu okalającego plac kościelny.

Jest to robota, którą prędzej czy później skutecznie trzeba, a że budowa kościoła potrwa zapewne przez jakie dwa lub trzy lata, niepodobna więc postawić placu w tym stanie tymczasowości, z którego wynika tak wielka niewygodność.

= „Wyjątkowy wypadek”.

Pod powyższym napisem podaliśmy w nrze 264a na zasadzie opisu nadesłanego wiadomość o niewłaściwym jakoby znalezieniu się dra D. z jednym z oficyalistów kolejowych, którego dziecko zachorowało na dyfteritis.

Okazuje się obecnie, iż w zakomunikowanym nam opisie jeden fakt został przeistoczony.

Dr. D. nie tylko nie odmówił położenia na recepcie przepisanej przez innego lekarza podpisu kwalifikującego do wydania lekarstwa bezpłatnie, ale mu tej recepty wcale do podpisu nie dawano.

Recepta owa, jak wyjaśniono, miała być posłana do dra D. do mieszkania, tymczasem ukt jej tam wcale nie przynosił.

Okoliczność ta zmienia zupełnie postać rzeczy i okazuje w innym świetle postępowanie dra D., które w tym wypadku było zupełnie właściwe.

= Niewłaściwość.

Jeden z czytelników zwraca naszą uwagę z powodu odnowienia gmachu teatralnego, na niewłaściwość malowania części ścian tego gmachu przy niektórych sklepach kolorem odmiennym od ogólnych, gdyż tym sposobem całość tylko co odświeżona staje się nieestetyczną łataniną.

Dla handlujących może to być wygodne ściągając takim krzyżącym sposobem uwagę przechodniów na swoje sklepy, w ogóle jednak wygląda to tak, jakby kto na nowej sukni przyszył łatę z materii innego koloru i zle dając wyobrażenie o naszym guście i porządku.

= Nowy Harpagon.

W tych dniach do jednego z lekarzy, mieszkającego w okolicy ulicy Chłodnej, przybył jakiś biedny ubrany człowiek, błagalnym głosem prosząc o przybycie z pomocą do chorej żony.

Niedługo pod wskazanym adresem, w dużym domu na jednej z przedokopowych ulic znalazł się w brudnej izbie lekarz, gdzie zastał z wycieńczenia sił i złego odżywiania bardzo osłabioną kobietę.

Po odbyciu wizyty lekarz wyszedł, nie otrzymawszy żadnego wynagrodzenia, lecz w bramie domu spotkał się z dawną swoją pacjentką, która w rozmowie zapytała u kogo w tym domu był z pomocą, a gdy otrzymała odpowiedź, że u żony biedaka mieszkającego na górze, z oburzeniem objaśniła, iż to nie biedny człowiek, lecz właściciel domu, znany na całej ulicy skąpiec i kapitalista...

Po takim wyjaśnieniu lekarz wrócił na górę, a powiedziawszy „obywatelowi” parę słów prawdy, zażądał honorarium, grożąc w przeciwnym razie sprawą sądową...

Udający nędzarza właściciel domu z wielkim

również otwarciem, dowodem gonitwy po lesie owej meżatki, amatorki młodych ludzi, wśród których widzi ogląda się mimowoli, czy zasłona w porę zapadnie...

Jak dalece ten humor jest niezdrowym, okazuje się na postaciach uchodzących w sztuce za dodatnie.

Szlacheć i jego pupilka mają niby prawo do sympatii widza; to już zdaje się niepokoić autora, który chce je mieć śmiesznymi nawet w tem, co jest w nich dobrego i każe im pozornie przynajmniej tak się względem siebie znajdować, że w pierwszej chwili niewiedomo, czy czasem zgryza krewnych nie ma słuszności w swoich posądzeniach; a kiedy w drugim akcie szlacheć, doprowadzony do ostateczności ciągłymi posądzeniami o brudny z wychowaną stosunek, zdobywa się na jedyny w sztuce rozsądny krok i rozpędza całą hałasę, p. Rzewuski robi go natychmiast kretyńcem, rzucając na kolana przed pupilką z niezrozumiałem dla nikogo wyznaniem miłości, zakończonem ogólnymi płasami przy żydowskiej muzyce razem z tymi wszystkimi, których przed chwilą wypędził.

Istny szpital warjatów... czy też idiotów!

Te dwa akty mają przynajmniej trochę zewnętrzno-ruchu; trzeci jest tylko uosobieniem niekonsekwencji poprzednich, owego małżeństwa opiekuna z sierotą, na które wychowawca przystaje najprzód przez wdzięczność, a potem dlatego, że człowiek, którego kochała, synowiec jej dobrodzieja, oskarżony jest o... sekretarstwo przy mężu owej żądnej sekretarzęd, ładnej kuzynki.

Autor i tu nie wytrzymał i zepsuł dość wdzięczną arwetkę naiwnego dziewczęcia jednym drobnym ry-

sem. Bohaterka obojętnie przyjmuje różne podarunki ślubne od swego opiekuna — ale nie może pozostać równie zimną wobec brylantów!

Zbytecznem byłoby dodawać, że wszystko kończy się najlepiej — szlacheć oddaje swoją pupilkę synowcowi z pobudek równie niewytłumaczonych, jak nie wiadomo dlaczego chciał ją wziąć dla siebie. Numa idzie za Pompiljusza i to podobno jedyny motyw, usprawiedliwiający nadane „Potrzebnym grzeszkom” miano komedji.

W gruncie rzeczy, dla uważnego spostrzegacza ciągnie się wśród tej sztuki nic równie posępna jak w dramatach p. Rzewuskiego.

Życie jest krwawym kryminalnym procesem, mówi dramaturg... albo głupia, idiotyczna farsa — dodaje komedjopisarz — tu i tam człowiek jest nędzną, złożoną z samych instynktów istotą, kończy za obu pesymistów.

Bo nie tu nie pomogą żadne w przedmowach zastrzeżenia... pesymizm sączy się z każdego wyrazu utworów p. Rzewuskiego.

Jest-że to zarzutem?

Bynajmniej — wolno każdemu mieć ten lub ów pogląd na życie — byle go miał istotnie, byle mu się nie zdawało, że go ma, byle pomysłów wynikłych ze sztucznego stosowania bieżących teorii do jednostronnych zewnętrznych objawów życia nie chciał podawać za bezwzględną prawdę życiową.

Powiem więcej — wolno nawet i to wszystko tam, gdzie pesymizm jest zbytkiem narodu przesyczonego powodzeniem lub agonją pozbawionego wszelkiej nadziei.

A więc nie wolno u nas, którzy nie znajdujemy

się ani w jednym ani w drugim wypadku — tembardziej, że nie ma może społeczeństwa, względem którego pesymizm okazałby się takim fałszem, jak względem naszego.

Brzmi to paradoksalnie, a jednak sam fakt że się ma dość ducha do obrony tego twierdzenia odejmuje cechę paradoksu.

Istnieje dwojaki rodzaj pesymizmu: najprzód skarga na żelazne pęta zewnętrznych okoliczności, nagromadzonych przez historję, ustrój społeczny, warunki ekonomiczne, wyrażające się dziś wszędzie w słowach: „położenie jest bez wyjścia, zginąć w niem chyba wypadnie”; powtórne wewnętrzne zwątpienie w wartość człowieka, dyktujące te zabójcze wyrazy: „natura ludzka jest tak nikczemna, że życie składa się z samych podłości, którym poddać się należy”.

Do którego z tych pesymizmów znalazł autor dla siebie motyw w polskim społeczeństwie; czy słyszał wśród polowań z naganką, urządzanych na polskość w cywilizowanych parlamentach, głosy rozpaczliwej rezygnacji; czy stwierdził istotnie w naturze polskiej społeczności owo znikczemnienie, objawiające się obfitością takich szubrawców, jakich spotykamy w jego dramatach, kretynów, jakich poznajemy w jego komedjach i oddające każdą szlachetniejszą duszę na żer głupocie i podłości?

Tego nie mógł p. Rzewuski ani słyszeć, ani widzieć, najprzód ze względu, że autor jest zamłodym, ażeby mógł już zrywać tak gorzkie życia owoce, powtórę, co najważniejsza, że nie zna społeczeństwa, które maluje.

(Dokończenie nastąpi.)

Wł. Bogusławski.

trudem zdobył się na rubla, wyrzekając przy sposobności na ciężkie czasy i na chciwość ludzką...

= Z sądu do ołtarza.

W dniu wczorajszym, w sądzie pokoju IV-go rewiru była na wokandzie sprawa o obelgi słowne i czynne, wszczęta z powództwa Michaliny K. przeciw Tomaszowi B., czeladnikowi mularskiemu.

Powódka szła dla B. bieliznę z powierzonego materjału, a oddawszy obstałunek, została zainteresowaną o oddanie kilku łokci płótna.

Szwaczka wyraziła oburzenie przeciw B., iż ją śmiał posadzać o przywłaszczenie płótna.

Mularz jednakże trwając przy swoim, zeznał K. słownie, a nado w obecności dwóch świadków wymierzył jej policzek.

Pokrzywdzona wystąpiła na drogę sądową.

Pozwany widocznie żałował swego postępcu, gdyż na kilka dni przed terminem sprawy próbował dziecinny przeprosić.

Ta jednak była nieubłagana, a nawet ofiarowanej zapłaty za robotę przyjąć nie chciała.

Kiedy przywołano sprawę B. oświadczył, iż wszystko co jest wyrażone w skardze powódki zgadza się z rzeczywistością.

Wobec zupełnego przyznania się B. do winy badanie świadków okazało się zbędnym, a sędzia, widząc istotną skrucą młodego rzemieślnika zaproponował polubowne pogodzenie się stron.

Powódka również zdawała się wzruszoną szczerą postawą winowajcy, który głośno wyraził się, iż „gotów pannę Michalinę zaślubić, byleby tylko ta zgodziła się zostać jego żoną”.

Taki niespodziany zwrot wywołał w całym audytorjum wielką sensację.

Ostatecznie K. zgodziła się na umorzenie sprawy, a co ważniejsze oświadczyły B. zostały przyjęte.

Podobno czeladnik prosto z sądu udał się z narzeczoną do kancelarii parafialnej, aby dać na zapowiedzi.

= Skutki poniedziałkowania.

W dniu wczorajszym kotlarz Jan Grzewczyński, szewc Piotr Bryniecki i mularz Zdzisław Sieciński, nie poszli do roboty, lecz spacerowali z szynku do szynku.

Przed wieczorem znajdując się na rogu Długiej i Freta spotkali introligatora Jana Kazulara, którego chcieli wciągnąć do swej kompanji.

Kazular oparł się temu i nie szczędził pijakom gorzkich słów prawdy.

Wówczas awanturnicy rzucili się gromadnie na Kazulara i trzykrotnie zranili go w głowę.

Introligator upadł tracąc przytomność.

Rany są niebezpieczne.

Awanturników aresztowano.

= Zuchwała kradzież.

W dniu wczorajszym za Żelazną Bramą do pani Zuzanny Krajewskiej zbliżył się jakiś niemłody człowiek, prosząc o jałmużnę.

Pani K. wyjąwszy portmonetkę, poczęła w niej szukać monety, lecz żebrak w okamgnieniu wyrwał woreczek i z nim zmieszana kobieta zawołała o pomoc, z łupem zdołała uciec bezkarnie.

W portmonetce znajdowało się 86 rs. w banknotach i drobna moneta.

= Przy pracy.

W dniu wczorajszym Józef Łazowski, mularz, odnawiając ścianę domu pod nr 40-ym na Wolskiej, spadł z drabiny i złamał lewą nogę.

Poszwankowanego odwieziono do szpitala Dzieciątka Jezus.

= Przejechanie.

Dziś rano na placu Grzybowskim wagon kolei konnej nr 188 przejechał Lejbe Frejtaga, dymisjonowanego żołnierza. Frejtag uległ złamaniu nogi i zranił się w głowę.

Poszwankowanego odwieziono do szpitala starozakonnych.

= Znowu dzieciobójstwo.

Od paru tygodni nie ma dnia, aby nam nie przychodziło notować w rubryce wypadków podrzuceń zwłok niemowląt, z wyraźnymi śladami gwałtownej śmierci.

I wczoraj znaleziono pod ścianą domu nr 64 na Dzikiej zwłoki niemowlęcia.

Zwłoki zabezpieczono i śledztwo sądowe zarządzone.

= Z nowej kolei.

Dochodzi nas wiadomość, że robotnicy, pracujący przy moście na rzece Bugu pod Małknią, ulegli silnemu reumatyzmowi.

Pojawia się on w pewnym stadium robót, a mianowicie przy pogłębianiu do warstwy gliniastej, leżącej na trzy sążnie pod pokładem gruntu piaszczystego.

Pracując w kiesionach w ściśniętym powietrzu wolni są od cierpień, po wyjściu jednak na powietrze natychmiast im ulegają i to w sposób nader bolesny.

= Z Włocławka.

Teatr poznański, jak nam donosi miejscowy korespondent, bawił we Włocławku przez pół miesiąca i dał trzynaste przedstawienie, z których ostatnie przeznaczonem było w trzeciej części na powiększenie funduszu, mającego opłacić pomnik dla s. p. Królikowskiego.

Grano „Zemstę”, w której występowała cała rodzina Trapszów, ojciec w roli cześnika, jeden z synów jako Papkin, drugi pod nazwiskiem Stachowi-

cza jako Wacław, a panna Oszpärt (*recte* także Trapszo) w roli Klary.

Przedstawienie poszło tak dobrze, iż zdaniem korespondenta, żałować powinniśmy, że artyści poznańscy nie pokazali nam jak grają Fredrę.

Szczególniej rola Papkina oddana została doskonale.

Widowisko zakończyło się odsłonięciem biustu Królikowskiego i mową p. Trapszy (ojca), wypowiedzianą z wielką werwą i zapalem, której publiczność stojąco wysłuchiwała.

= Jarmark płocki.

Właściciele hotelów płockich postanowili na czas trwania jarmarku obniżyć znacznie ceny pomieszczeń.

Jest to bardzo roztropne postanowienie, mogące zachęcić do przybycia do Płocka na jarmark.

= Otrucie grzybami.

W Olszowie, w powiecie rowieńskim, skutkiem zżycia grzybów niezdrowych zmarło czterech włościan, innych zaledwie przywrócono do życia.

Zatrucie nastąpiło na nocie weselnej.

ZE STATYSTYKI.

* **Tramwaje warszawskie.** Ciekawe szczegóły o Towarzystwie belgijskiem kolei konnych w Warszawie zebrała *Gazeta losowa* drogą prywatną, gdyż Towarzystwo w pismach miejscowych sprawozdań swoich nie ogłasza. Kapitał Towarzystwa składa się z 12,000 akcyj 500-frankowych, wynosi zatem 6 milionów franków, a oprócz tego Towarzystwo wypłaciło za taką sumę obligacyi. Koszt budowy linii i wprowadzenia w ruch przedsiębiorstwa wyniosły około 11 mil. fran., a dochód brutto wynosił rocznie przeszło 2 mil. fr., czyli 800,000 rs., co czyni około 18%. Z cyfry tej widzimy, że dochód dzienny wynosił przeszło 2200 rs., czyli żelazną średnią cenę kursu 5 1/2 kop., kolej konna przewozi dziennie 40,000 pasażerów. Wydatki na eksploatację wynoszą 1,174,000 fr., do których należy dodać 317,000 fr. na oprocentowanie i umorzenie obligacyi, tudzież kwotę potrzebną na amortyzację kapitału akcyjnego. Czyśty zysk wyniósł zatem 412,000 franków, z których 5% odliczono do funduszu rezerwowego, 29,000 przeniesiono na r. b. i akcjonariuszom wypłacono 6% dywidendy. Towarzystwo w ciągu roku posiadało 562,000 fran. w gotówce, 1,198,500 fr. w papierach publicznych i wekslach, oraz 5,618 fr. u dłużników. W składzie rady zarządzającej Towarzystwa zasiadają sami technicy i kapitaliści belgijscy, oraz jeden tylko polak p. Wł. Kislański. *Gazeta losowa* przewiduje, iż zyski Towarzystwa belgijskiego, już dzisiaj znaczne, ze względu na taniość kapitałów zagranicznych, w niedalekiej przyszłości znacznie się podniosą, czyli, że dając sobie zabrać przedsiębiorstwo tramwajowe, kapitaliści nasi wypuścili z ręki bardzo korzystny interes.

* **Według wykazu** z dnia 15-go z m., przedstawionego władzy przez biuro adresowe, znajduje się obecnie w Warszawie robotników, stałych mieszkańców, mających zajęcia 21,736, bez zajęcia 306, niestających zatrudnionych 29,648, bez zajęcia 52, wreszcie robotników cudzoziemców 2923 zatrudnionych i 24 bez zajęcia.

ZE ŚWIATA.

× **Stowarzyszenie akademickie „Ognisko”** w Wiedniu prosi nas o przypomnienie podanego już w nrze 189-ym zawiadomienia, iż od d. 1-go b. m. w jego lokalu (Lederer Hof, 2, w Śródmieściu) codzień od 8-iej do 9-iej rano znajdować się będzie członek dyżurny, celem udzielania przybywającym do Wiednia, a nie znającym tego miasta ziomkom potrzebnych informacji i wskazówek.

× **Ojciec św.**, jak donosi *Fanfulla*, zamierza założyć uniwersytet pod wezwaniem swojego patrona w pałacu laterańskim. W programacie, opracowanym przez kardynała Czackiego, znajduje się dla polskich słuchaczy wykład historii oraz literatury kraju naszego. Uniwersytet mieć będzie cztery fakultety: filozoficzny, językoznawczy, literacki, oraz prawniczy. Pierwszy obejmie sekcję teologii, nauk przyrodniczych z uwzględnieniem medycyny i filozofji metafizycznej. Na drugim wykładaną będzie filologia klasyczna oraz języki wschodnie.

× **Ulepszony przyrząd telefoniczny** wynalazł ziomek nasz, p. Rechniewski, mieszkający w Paryżu. Przyrząd ten ułatwia komunikację w mieszkaniach prywatnych, biurach i zakładach fabrycznych. Ma on zastąpić używane dziś powszechnie dzwonki elektryczne. P. Rechniewski otrzymał za swój wynalazek złoty medal na wystawie w Antwerpii.

× **Galanteria** bywa często bardzo kosztownym sportem. Przekonał się o tem były kedyw Egiptu, Ismael basza, który chciał przed kilku dniami wyjechać z Brukseli do Paryża. Wynajął on sobie w tym celu wagon 1-szej klasy, lecz gdy stanął na dworcu zastał go zajęty przez grono dam. Nie chcąc zmuszać pań do opuszczenia wagonu, kazał Ismael basza przygotować dla siebie osobny pociąg, za co zapłacił 2,000 fr.

— Na urządzonej na dochód tutejszej Maryjskiej ochrony loterii fantowej, droższe fanty wygrali: ekipaż p. Wincenty Biszof, Trębacka № 9; garnitur mebli p. Antoni Grygorczyk, Dzielnia № 33; Stół z serwetą, samowarem i serwisem do herbaty na 12 osób p. Franciszek Jackowski, Piwna № 41; serwis stołowy na 12 osób p. Antoszewicz, Ogrodowa № 12; lustra w złoczonych ramach pp. Rancz, Zielona plac № 12 i Kaufman, hotel Wiktorja; arystony pp. Jan Matysiak, Marszałkowska № 25 i Piekarski, Hoża № 12.

— Ogłoszona w dzisiejszym rannym numerze ofiara rs. 3 dla poranionego konduktora kolei Leona Rzewuskiego, złożona została przez p. Karola M., z poleceniem współczucia serce litościwych nieszczęśliwego człowieka, któremu wskutek tego wypadku musiano rękę amputować, a który własną pracą utrzymywał żonę i troje dzieci.

≈ W dniu 3 października w kościele ewangelicko augsburskim przy ulicy Królewskiej pobłogosławiony został przez księdza pastora Bartscha związek małżeński pomiędzy panem Grzegorzem Henrykiem Trelle, a panną Florentyną Pazirską, córką b. obywatela Jana i Heleny z Jaroszyńskich małżonków Pazirskich.

Nowożeńcom serdeczne szczęść Boże!

(3405)

Nekrologja.

† S. p. Franciszek **Kuczyński**, majster szewski, przeżywszy lat 37, zakończył życie w dniu 4-ym października 1886 r. Pozostali ojciec, brat i siostra zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 6-ym października, to jest we środę, o godzinie 11-iej zrana w kościele św. Trójcy na Solcu, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła zaraz po skończeniu nabożeństwa na cmentarz powązkowski. —1197—

† S. p. Aleksander **Karszo-Siedlewski**, prezes kolegium kościelnego zboru ewangelicko-reformowanego w Warszawie, obywatel i kupiec m. Warszawy, przeżywszy lat 63 zmarł w Lipsku dnia 29-go września 1886-go roku. Pogrzebeni w smutku synowie, córki, synowa i zięć zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok we środę, to jest dnia 6-go października, o godzinie 2-iej po południu z kościoła ewangelicko-reformowanego na Lesznie, na cmentarz tegoż wyznania. —3398—

† We środę, to jest dnia 6-go października, jako w piętnastą rocznicę śmierci s. p. Hieronima **Dąbrowskiego**, b. urzędnika b. Banku Polskiego, o godzinie 10-iej zrana w kościele św. Antoniego (po-reformackim) przy ulicy Senatorskiej odprawione będzie nabożeństwo żałobne, na które pozostała wdowa z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół i żyjących. —3400—

† We czwartek, to jest dnia 7-go października, jako w rocznicę śmierci s. p. Józefa **Grabowskiego**, obywatela, odbędzie się żałobne nabożeństwo za spójność duszy jego w kościele św. Ducha (po-paulińskim) o godzinie 10-iej zrana, na które pozostała żona z synem zaprasza żyjących. —3408—

† W dniu 6-ym października r. b., to jest we środę, jako w trzecią bolesną rocznicę śmierci s. p. Adama **Jasińskiego**, b. naczelnika zarz. oberpoliemiastra, odbędzie się msza święta za spójność jego duszy, o godzinie 9-iej i pół rano w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) na Krakowskim-Przedmieściu, na którą pozostała rodzina zaprasza krewnych i przyjaciół zmarłego. —1196—

† Dnia 6-go października, to jest we środę, jako w 9-tą bolesną rocznicę śmierci s. p. Marji z Duczynskich **Kwaśniewskiej**, wdowy po doktorze medycyny Janie Kwaśniewskim, odbędzie się o godzinie 11-iej zrana żałobna wotywa w kościele św. Krzyża w kaplicy Matki Boskiej, na którą pozostałe córki i zięciowie zapraszają krewnych i znajomych. —3412—

Nadesłane.

Cygara na sposób Bremeńskich w cenie rs. 6, 7.50, 8 i 10 za 100 sztuk w różnym opakowaniu, polecają

Kalinowski i Przeciorkowski,
Hotel Europejski w Warszawie.

Z Cesarstwa.

Pod tytułem *Nasz stosunek do słowian* zamieściło *Now. wr.* obszerny artykuł polemiczny, z którym choć w streszczeniu zapoznać czytelników pragniemy. Oto początek artykułu: „*Puszka Pandory*—tak charakteryzuje jedna z gazet polskich sprawę bułgarską ze wszystkimi jej europejskimi następstwami, wypływającymi z upatrzonej przez tę gazetę chęci Rosji przyłączenia do siebie Bułgarii, co znów stanowi tylko krok do dalszego celu—przyłączenia półwyspu bałkańskiego” Gdyby—powiada *Now. wr.*—szło tu tylko o uwagi co do następstw mającej jakoby nastąpić wielkiej wojny z Austrją, Anglią i Turcją i o przeprowadzenie porównania z wypadkami z końca XVIII-go wieku, to nie byłoby o czem mówić. Fantazja publicystów może porywać ich bardzo daleko, a wywody nie mają zazwyczaj żadnej wartości. Co innego jednak jest, kiedy się w to miesza kwestja narodowości, ich ucisku lub wcielenia do silniejszego państwa—taką zaś właśnie przyszłość przepowiada *Dziennik poznański* Rumunji, Serbji, Bułgarii itd. W ogóle prasa polska zagraniczna ze szczególną zawziętością lubi wspominać o zaborem usposobieniu Rosji względem słowian-szczyzny. Co za przyczyna, że objaw ten szczególnie spoprzeczać się daje teraz? Przyczyna bardzo prosta: dość przejrzeć głosy dzienników słowiańskich o najnowszym zwrocie polityki rosyjskiej w sprawie bułgarskiej, o tem jak polityka ta zmierza wprost i o-

twarcie do celu. Wrażenie z tych głosów jest takie, że cały świat słowiański jakby odżył, ocknął się z długiego snu, tak żywo odczuwają wszyscy moralne znaczenie Rosji dla słowiańszczyzny. I właśnie tych przedstawicieli narodów: czeskiego, serbskiego, słowiańskiego, chorwackiego i innych, którzy w dziennikach tak radośnie witają Rosję, publicystyka polska chce jakby brać w opiekę i bronić przeciw Rosji, której celem ma być targnięcie się na ich narodowo-indywidualne prawa i na ich istnienie. „Jakże można nie pojmować tego, że podobna polityczna chęć, jaką nam przypisują, nawet fizycznie jest niemożliwą. Rosja może być użyteczną dla niewielkich narodowości słowiańskich przez swoją siłę moralną, przez swoje pokrewne uczucia, przez wpływ polityczny, ale przynosić im szkodę, pochłaniać ich i uciskać bez żadnego powodu nie może, dla samych już warunków swojego istnienia jako państwa słowiańskiego. Utrzymywanie co innego może tylko spaczona fantazja polityczna, ale i ta fantazja musi zbladnąć wobec historycznej rzeczywistości, wypisanej w bieżącym stuleciu na półwyspie bałkańskim. Tę przeszłość pomną dobrze tameczne narody, nie bacząc nawet na swoich zniesionych rządów i sympatji tych narodów dla Rosji jest niezmienną. Jeżeli kiedykolwiek urzeczywistni się sojusz narodowości zachodnio i południowo-słowiańskich, to opieka potężnej Rosji wyjdzie niewątpliwie na pożytek jego wewnętrznej sile i niezawisłości. Marzyć zaś o możliwości słowiańskiej federacji na wzór szwajcarski albo amerykański nie można bez zdradzania zdrowego rozumu. Nasi przeciwnicy polscy dobrze to rozumieją. I dlatego to do tej fantastycznej federacji podsuwają silnego, ale na nieszczęście nie istniejącego członka—Polskę. Bo przecież Polska nie istnieje politycznie i brać jej w rachubę do opieki nad sojuszem słowiańskim nie można. Rosja zaś, powtarzamy, dała wiele dowodów nie tylko swojej sile, ale i moralnego pokrewieństwa ze słowianami. Czyż potrzeba zastanawiać się nad najgłośniejszym argumentem nieprzyjaciół słowiańskiej Rosji, argumentem do najwyższego stopnia użytym, a teraz tak uporezywianym? Nietrudno domyśleć się, że tym argumentem jest los Polski. Wspominając o udziale Rosji w jej losie sto lat temu, *Dziennik polski* nie szczędzi wyliczania nazwisk rosyjsko-niemieckich, które odgrywały rolę w Polsce, a to wszystko dla dowiedzenia, że dzisiejsza Rosja i rosyjska polityka mają większą pokrewną łączność z Niemcami niż ze słowianami. Tymczasem w tem wyliczaniu opuszczeni są tacy rosjanie jak Repnin i Potemkin. Ale w dzisiejszych warunkach dziwnem nawet jest powoływanie się na takie argumenty: podział Polski był w swoim czasie smutnym ale logicznym wynikiem jej dawniejszej historii i nieszczęśliwego położenia geograficznego, stanowiącego ciągle brzołę dla państw sąsiednich. Wówczas Polsce pozostała jeszcze tylko droga osobistej unji z którymś z państw ościennych. Teraz i ta droga się zamknęła. Z czyjej winy? o tem mówić nie będzie my. Ale stosunku do słowiańszczyzny nie ma tu żadnego. Polska żyła, walczyła i umiała odosobniona. Jeżeli w ostatnich czasach w najlepszych przedstawicielach narodu polskiego rozwija się uczucie słowiańskie, jeżeli się ono wzmoże i objawi braterskim stosunkiem do Rosji i innych słowian, to wówczas i rozmowa nasza będzie inna.”

Mówiąc o misji generała Kaulbarsa w Sofji, *Moskowskija wiadomości* tak ją charakteryzują: „Czyż teraz miejsce dla dyplomacji w Bułgarii? Gdzież ta władza przy której Rosja mogłaby odpowiednio uwierzytelnić swojego przedstawiciela? Z jakim rządem mógłby agent dyplomatyczny rosyjski wejść w prawidłowe stosunki? Nie — istota rzeczy wymaga, że w Bułgarii nie dyplomaty, lecz zwiastuna woli Cesarza rosyjskiego narodowi bułgarskiemu. Z takim właśnie pełnomocnictwem i z takim zleceniem przybył do Sofji generał Kaulbars. Nie w układy on wchodzi — posłuszeństwa żąda i tylko tym językiem może w danych okolicznościach przemawiać Rosja, zwracając się do Bułgarii, — tylko tym językiem, albo też nie mówić wcale. Jest to niezmienna wola Ośwobodziciela i Opiekuna Bułgarii, odpowiedziałnego przed Bogiem za jej losy. Po objaśnieniu Jego woli natychmiast następować powinno jej spełnienie albo spaść ciężka odpowiedzialność za nieuległość.”

Petersburgskija wiadomości piszą: „Trudno przewidzieć jak pod wpływem rozwoju wypadków może się zmienić rola jen. Kaulbarsa, ale bardzo być może że pełnomocnikowi naszemu wypadnie zająć stanowisko pełniącego obowiązki agenta dyplomatycznego. Oto już od kilku dni uporezywie trzymają się pogłoski, płynące nawet z angielskich źródeł, że misja ks. Edyńskiego i jego synowca nie miała powodzenia. Sultan Abdul-Hamid pod pozorem nagłej choroby odwiekał przyjęcie książąt angielskich do czasu przyjazdu Szakira paszy, który natychmiast po

przybyciu pojechał do pałacu i miał u sułtana długą audjencję, w której według doniesienia ajencji telegraficznej (mającej wszelką możność czerpania swoich informacji ze źródeł urzędowych), złożył swemu monarsze stanowcze zapewnienie co do zamiaru Rosji działania w Bułgarii w zupełnej zgodzie z Portą. Zaraz potem książęta angielscy zostali przyjęci na audjencję, przy czem sułtan, jak zapewniają, unikał dotykania tematów politycznych. Jednocześnie donoszą, że stosunki Rosji z Turcją wzmocniły się na gruncie jednolitej akcji w obecnym przesileniu. Nareszcie w półurzędowym konstantynopolskim *Tarik* ukazał się artykuł, który w tonie poważnym, zupełnie odpowiadającym piśmie będącemu organem Wysokiej Porty, powiada, że do czasu wybrania księcia, Bułgaria będą zarządzali wspólnie komisarze rosyjski i turecki.”

Z ostatniej chwili.

Temps paryski pisze o oświadczeniach p. Tiszy: Są one takie, że każdy minister austriacki mógłby je złożyć w każdej fazie sprawy bałkańskiej. Nie zawierają nic takiego, co by dało się zastosować do obecnego położenia i niezaprzeczonego faktu wskrzeszenia wpływu Rosji w zjednoczonej z Rumelią Bułgarii.

République française usiłuje pozbawić wszelkiego charakteru politycznego podróż króla belgów do cesarza Wilhelma, bawiącego w Baden-Baden. Nie chodzą tam o zawarcie przymierza niemiecko-belgijskiego; była to wizyta, akt grzeczności, nic więcej.

Dnia 1-go b. m. odbyły się w siedmiu okręgach serbskich wybory uzupełniające do sejmiku. Wybrano samych zwolenników rządowych.

Ukaz rządu bułgarskiego z d. 1-go b. m., ogłaszający zniesienie stanu oblężenia, uzasadnia takowe zbliżaniem się wyborów.

Nubar basza, prezes gabinetu egipskiego, który dłuższy czas bawił w Londynie, wyjechał z tamąd d. 1-go b. m. do Kairu z powrotem. Zapewne pojechał się z biegiem czasu polityczne ślady tej wycieczki.

Rezydent francuski w Madagaskarze, Le Myre de Villers, donosi telegraficznie, że w stosunkach jego do rządu howasów nastąpiła pomyślna zmiana. Rząd miejscowy zaniecha zapewne projektu założenia banku angielskiego, jakoteż zajęcia zatoki Diego Squarez. Rezydent odmówił wejścia w układy nad „traktatem dodatkowym”, oznajmiając rządowi howasów, że Francję obowiązuje tylko ten traktat, który podpisała i który został zatwierdzony przez izby.

Skazany na śmierć dowódca rokoszan hiszpańskich, generał Villacampa, ma nieszczęśliwą przeszłość. Podczas rewolucji Serrana walczył w wiernych królowej Izabelli szeregach generała Novallches, po klęsce tychże pod Alcoleą został republikaninem. Później był na naprzemian karlistą, przyjaacielem króla Alfonsa i republikaninem. W tem ostatnim przeobrażeniu się swoim wszczął ostatni rokosz. Gdy wojska królowej dopadły pod Ocanja resztki rokoszan, uciekł i schował się w piwnicy pobliskiego młyna, z którego go wyciągnęto.

Z Yokohamy donoszą pod d. 15 m lipca r. b.: Pojawił się tu dekret cesarzowej rejentki Chin, który oznajmia, że wkrótce młody cesarz obejmie rząd. Stanie się to wedle rachuby astronomicznej chińczyków w początkach lutego 1887-go r. Wedle tejże rachuby czasu, przyszły władca niebieskiego państwa będzie liczył podówczas lat 16, wedle naszej zaledwie 12.

TELEGRAMY

„KURJER WARSZAWSKI”

Sofja 5-go października. — Rząd postanowił utrzymać datę wyborów do wielkiego zgromadzenia, naznaczoną na dzień 10-ty b. m., tudzież warunki co do uwolnienia oficerów. (Z powyższego widać, że dawniejsze doniesienia co do terminu wyborów i zebrania się wielkiego zgromadzenia pomieszały te dwie rzeczy: nie otwarcie bowiem sesji zgromadzenia, ale wybory naznaczone zostały na dzień 10-ty października; przyp. red.)

Sofja 5-go października. — *Ajencia Havasa* donosi: Generał Kaulbars otrzymał rozkaz zwiedzenia całej Bułgarii. Odjeżdża on dzisiaj, przed odjazdem wszelako przesła rządowi bułgarskiemu notę, która oświadczy, że wybory i uchwały wielkiego zgromadzenia będą nieważne.

Sofja 5-go października. — *Ajencia Havasa* te-

legrafuje: W rozmowie z pewnym dziennikarzem oświadczył jen. Kaulbars, że pragnie poznać usposobienia kraju i dlatego wybiera się w podróż. Będzie on zgromadzał dokoła siebie notablów i wyłoży im zamiary Rosji. Nie obawia się manifestacji nieprzyjanych. Gdyby stał się ofiarą gwałtu, sto tysięcy rosjan przybyłoby pomścić go.

(Ajencia północna.)

Petersburg 5-go października. — *Journal de St. Pétersbourg* powiada z powodu mowy lorda Churchilla: Jak szczerze zainteresowaną jest Anglia zjednoczeniem Bułgarii z Rumelią, dowodzi akeja lorda Beaconsfielda, który przeciął Bułgarię na dwoje. Grecja mogłaby także zauważyć, że czułość Anglii dla państw bałkańskich miała swoje przerwy i nie była powszechną. Sułtan pogodziłby z trudnością politykę lorda Churchilla z troskliwością torysów o nietykalność państwa ottomańskiego. Rozróżnienie państw pokojowych i zaczepnych jest bardzo oryginalnem. Któreż to państwo od dłuższego lat szeregu prowokuje rewolucje i wojny w Bałkanach, a którym mocarstwom powiodło się tłumić zarzewia pożaru? Jeżeli Anglia zdecydowaną jest utrzymać zgodę mocarstw i w drodze pokojowej rozwiązać trudności międzynarodowe, miejmy nadzieję, powiada *Journal de St. Pétersbourg*, że dopomoże ona rządowi rosyjskiemu w jego usiłowaniach w Bułgarii, tenże sam cel mających na oku. W chwili krytycznej, w której wszystko jest obalonem w tym nieszczęśliwym kraju wskutek zamachu stanu i awantur rewolucyjnych, które zdemoralizowały go w ciągu lat kilku, pozostawiać *carte blanche* bandzie agitatorów, mających siłę w ręku i nadużywających jej, pozwalać im na dopuszczanie się czynów gwałtu, na zawieszanie grozy pozornych sądów nad osobami nie należącymi do ich stronnictwa, pozwalać im nareszcie na zwalanie wyborców pod teroryzmem siły wojskowej i bieża, aby zebrać izbę, która zatwierdziłaby ich nadużycia, czyż jest to środek wiodący do urzeczywistnienia zgodnych i pokojowych celów, o których marzy gabinet angielski? Ponieważ Rosja nie ma innego celu przed sobą, jak ustrzedz Bułgarię przed nieszczęsnymi następstwami dzisiejszego stanu, dać namiętnościom czas do uśmierzenia się, a ludności możność do dokonania wyborów dojrzałe i swobodnie, aby takowe były wyrazem istotnych życzeń kraju, ponieważ dzieło uspokojenia odpowiada interesom wszystkich, oprócz może tych dyktatorów, którzy zagarnęli władzę i pragną ją dzierżyć, sądzimy przeto, że możemy być pewni pomocy Churchilla i cieszymy się z tego szczerze.

Petersburg 5-go października. — *Nowoje wremja* twierdzi, że układy barona Kaulbarsa z uzurpatorskim rządem bułgarskim, nie mogą mieć żadnego charakteru formalnego. Rozumie się samo przez się, że Kaulbars, skoro ten rząd bułgarski nie przyjął rad jego, opuści Sofję i zwróci się wprost do ludu bułgarskiego. Zresztą w Bułgarii rozpoczął się już ruch narodowy na korzyść programu rosyjskiego, a mianowicie w tych warstwach, gdzie go najmniej oczekiwano, to jest w armji. *Nowoje wremja* zwraca uwagę na znane oświadczenie się załogi Szumli.

BIURO INFORMACYJNE

o nędzy wyjątkowej, sprawdzonej przez siostry miłosierdzia poleca miłosierdziu publiczności warszawskiej. Tamka № 35.—Posiedzenie dnia 23 września 1886 r.

№ domu	Ulica	Nazwisko lub initiale	U W A G I.
7	Ciepła	Credo Marja	Mąż chory, dz. dr. 7-ro.
26	Koszyki	Kłosińska Mar.	Mąż chory, dz. dr. 3-je, jedno chore.
42	Piękna	Kłosińska Józef	Mąż chory, dzieci dr. 3-je.
33	Piękna	Pleszczyńska Al.	Wdowa, dzieci drob. 3.
31	Marszałk.	Grzybowska Br.	Wdowa, dzieci drob. 3.
53	Dzika	Krzeszowska Ma.	Wdowa, dzieci drob. 4-ro, jedno chore.
18	Wołyńska	Lewandowska	Mąż ciężko chory dz. dr. 2.
15	Nowolipie	Müller Rozalja	Wdowa lat 104, bezwładna.
9	Dunaj w.	Heitze Francis	Mąż chory, dzieci dr. 2.
6	Samborsk.	Lewandowska	Niewidoma.
5	Czerniak.	Niewiadomski	Żona chora obłożnie, dz. dr. 5.
6	Browarna	Kopeczyńska Ju.	Mąż zmarł nieobecnie, dz. 4.
131	NowPraga	Szczęsna Magd	Mąż chory, dz. dr. 3.
11	Lipowa	Łoskońska Józ.	Wdowa chora, dz. dr. 4-ro.
162	NowPraga	Motulska Ursz.	Wdowa chora, dz. dr. 3-je.

GIEŁDA.

Warszawa d. 5-go października 1886 r.

Szacowania dzisiejsze poranne nie były jednolite, choć o niewiele się od siebie różniły. Najkorzystniejsze osiągały 195 m. za 100 rs., bez określenia usposobienia, inne 194.75 opiewały, czyli bezmiennego kursa wczorajsze. W skutek tego giełda warszawska stawiała żądanie o drobność niższe niż wczoraj. W ciągu trwania czynności przy żwawej podaży kursa walut obcych dążyły też w kierunku zniżkowym.

Za weksle długoterminowe na Berlin 51.47 1/2 żądano, bez obrotów, krótkoterminowe 51.42 1/2, w żądaniu, z początku tyleż nawet podobno płacono, więcej dokonano transakcyj po 51.40 i później niżej 51.37 1/2, 51.35, 51.30, a nawet w końcu 51.27 1/2.

Na pomniejsze miasta niemieckie krótkoterminowymi weksłami 51.20 i 51.15 płacono.

Na Londyn 10.40 — o 2 kop. niżej niż wczoraj.

Na Paryż 41.50 żądano i drobną sumę po tym kursie sprzedano.

Na Wiedeń 83.60 — płacono 83.45.

Papiery bez zmiany.

Listy likwidacyjne większe poszukiwano po 93.80, małe w żądaniu notowano po 93.75.

Pożyczki wschodnie 100 w żądaniu bez różnicy emisji.

Listy zastawne ziemskie I, II, III i IV po 100.75 w żądaniu. Serja V-ta 99.65 — płacono 99.30, 99.40, 99.45, 99.50 do 99.55.

Listy zastawne miejskie 99.50 za I serji, 98.60 za II, 98.45 za III i IV żądano, płacono za te ostatnie bez różnicy 98.05, 98.10 i 98.15.

Obliki miejskie 95.70 i 95.50.

Listy łódzkie 96.50, 95.50 i 95 — bez zmiany.

Z akcyj — zanotowano żądanie za akcje banku handlowego po 355.

Godzina 12. Usposobienie stosunkowo słabe. Podaż przeważająca.

J. Wł.

Sprawozdanie z targu zbożowego

na placu Witkowskiego, dnia 6-go października 1886 r.

Przy silnych dostawach zboża, targ był nieco więcej ożywiony niż dotąd. Wobec zbliżających się świąt u izraelitów, rolnarze robią nieco większe zapasy. Również na dostawę, wprawdzie bliską, dosyć chętnie kupowano. Ceny mocno się trzymały, a nawet ku wyższemu dążyły.

Ogół dostaw pszenicy wynosił 1,200 korey i płacono za wyborową 6.50 do 6.90, białą 6.30 do 6.46, psrą i dobrą 6 do 6.15 za korzec.

Żyta 700 korey. Ceny również mocno się trzymały.

Płacono 4.95 do 5.05. Dla wiatraków z kolei terespolskiej sprzedawcy płać za dostawę 25 kop. od korca. Wynika więc z tego, że sprzedawcy pozostają nie więcej niż 4.80 rzeczywistej ceny za korzec. Między też w mieście płać 4.80 do 4.85 z fur i z kolei, z kądem dostawa 10 kop. od korca kosztuje.

Te rozmaite koszty wprowadzają w błąd niektórych normujących ceny, którym się zdaje, iż działają w interesie sprzedawców, podnosząc ceny w notowaniach, gdy tymczasem są one w rzeczywistości niższe, przy uwzględnieniu wszystkich tych wydatków.

Jęczmienia 300 korey. Płacono za dobry 4.20, wyborowy 4.65 z odstawą, licząc 15 kop. od korca za odstawę. Gorsze gatunki zaniedbane, sprzedane nie zostały.

Owsa 300 korey. Ceny prawie niezmiennione. Za średni 2.75 do 2.85, lepszy 3 rs., wyjątkowo piękne ziarno 3.30 płacono.

Siano stosunkowo drogie. Płacono 45, 50 do 55 kop. za pud.

Słomy bardzo mało. Cena też wysoka, 40, 45 do 55 kop. płać trzeba.

J. Wł.

TEATRA.

Wielki. Dziś: „Aida” (występ p. de Negri). Jutro: „Flick i Flock”. — **Rozmaitości.** Dziś: „Przez zdrowie” i „Potrzebne grzeszki”. Jutro: „Nasi zięcio-wie”. — **Nowy.** Dziś: „Nad przepaścią”. Jutro: „Baron cygański”. — **Buff:** Przedstawienie trupy ruskiej „Książatko”.

Towarzystwo
kolei konnych w Warszawie

podaje do publicznej wiadomości, że od dnia 4-go października r. b. na stacjach: Muranów i Praga będą do sprzedania z wolnej ręki konie wybrakowane. (1179)

— Zajmując się **massowaniem** już od lat 13-tu metodą dra J. Mezgera, mam honor zawiadomić potrzebujących takowego, iż przyjmuję w **In-stytucie gimnastycznym**, Miodowa nr 3. (3396) **M. Olszewski.**

— Miłoz **Kotarbiński**, artysta-malarz, powrócił. Lekeje zbiorowe rysunków i malowania. **Nowy-Swiat** nr 4, mieszkania 26. (3397)

— Zęby najlepsze po rs. 2 wstawia **M. H. Neumark** dentysta, (syn), Tłomackie nr 11. (3402)

Jest do sprzedania

Zakład Artystyczno-Przemysłowy

egzystujący od lat 16-tu przy pierwszorzędnej ulicy. Wiadomość w księgarni T. Paprockiego i S-ka, **Nowy-Swiat** nr 41. (3368)

— Pomocnik adwokata przysięgłego **Józef Leon Lichtenbaum**, Dzielna nr 5. Zastać można do godz. 10 rano i od 4—7 po poł. (3403)

— **Bernard Kipman**, właściciel magazynu galanterijnego przy ulicy Senatorskiej, wyjechał do Paryża. (3410)

— Oryginalne Wino **Vöslauer Goldeck** w najlepszym gatunku, poleca specjalny Handel Win pod firmą **F. Venulet & Co.**, dawniej Jan Stiff i S-owie, Długa nr 49, wprost Nalewek. (1186)

— **Ważne dla panów obywateli** i utrzymujących pasieki: posiadający miód do sprzedania, czystą patokę, bez żadnych przymieszek, z ceną przystępną, raczy się zgłosić do fabryki pierników Adama Popławskiego, Elekoralna nr 23 w Warszawie. (3407)

— **Magazyn Konfekcji** pod firmą **Juljan Penkala**, po powrocie współwłaścicielki, zaopatrzony został na sezon jesienny w najświeższe modele okryć damskich. (3409)

3404) Jest do sprzedania **szaraban** jednokonny petersburskiej roboty, z angielską uprzążą za 200 rs. wiadomość u p. Sierżputowskiego, Bracka ul. nr 22.

W. PILECKA

powróciła z zagranicy. Właścicielka Magazynu Mód pod firmą **W. Pilecka & Co.**, dotąd przy ul. Czystej nr 6, od 8 października przy ul. Wierzbowej w Hotelu Angielskim. (3399)

Bransolety srebrne,
Porte-bonheury srebrne,
Broszki srebrne,
Breloki srebrne,
Dewizki srebrne,
Szpilki srebrne,
Spinki srebrne,
Flakony do perfum srebr.,
Papierosnice srebrne,
Portmonety srebrne,
Zapalniczki srebrne,
NAJNOWSZE i NAJPIĘKNIEJSZE
w wielkim wyborze
polecą
Magazyn Jubilerski
M. MANKIELEWICZA
w gmachu Teatru pod
filarami

1693

Ciągnięcie 19-e.

Droga żelazna
warszawsko-terespolska.

Podając do wiadomości wykaz nr I, obejmujący numera akcyj i obligacji Towarzystwa drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej, wylosowanych w d. 19 września (1 października) 1886 r., oraz wykaz nr II, obejmujący numera akcyj i obligacji tegoż Towarzystwa, wylosowanych w latach poprzednich a nie przedstawionych do realizacji do d. 19 września (1 października) 1886 roku, Rada zarządzająca objaśnia:

1) że nominalna wartość akcyj i obligacji, wylosowanych w r. 1886, przypada do wypłaty z dniem 19 września (1 października) 1886 r.

2) że wypłaty dopełniają: kasa główna Towarzystwa w Warszawie, oraz domy bankierskie w Cesarstwie i za granicą, w których kupony dotąd były płatne.

3) że za granicą należność będzie płacono monetą miejscową, a w Królestwie i Cesarstwie złotem,

licząc półimperjał po rs. 5 kop. 15, albo papierem po kursie półimperjałów z dnia wypłaty.

4) że właściciele wylosowanych akcyj otrzymują w miejsce tychże akcje pożytkowe.

5) że do akcyj przedstawionych do wypłaty, powinien być dołączony talon bez kuponów, a do obligacji talon z 19 kuponami od włącznie kwietniowego 1887 roku.

6) że do akcyj i obligacji wylosowanych w latach poprzednich, przy przedstawieniu do wypłaty, powinien być dołączony talon z kuponami, których ilość jest wskazana w wykazie nr II.

7) że w razie braku kuponu procentowego, wartość jego nominalna będzie potrąconą z sumy przypadającej za akcję i obligację.

WYKAZ Nr I.

Akcie i obligacje Towarzystwa drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej wylosowane w dniu 19 września (1 października) 1886 r.

Akcie po rs. 1000.

N-ra 1781/90, 3901/10, 4711/20, 7031/40, 7181/90, 7441/50, 9681/90, 11451/60, 11951/60, 25221/30, 26981/50, 28521/30, 38961/70, 40961/70, 43101/10, 44951/60.

Akcie po rs. 100.

N-ra 46045, 46124, 46135, 46797, 47690, 47780, 48739, 49506, 49654, 49658, 49722, 50399, 50708, 50721, 50734, 50869, 51145, 51367, 51465, 51875.

Obligacje po rs. 1000.

N-ra 3481/90, 5231/40, 5891/900, 6461/70, 18121/30, 18691/700, 19441/50, 19871/80, 21751/60, 22511/20, 31271/80, 34001/10, 35651/60.

Obligacje po rs. 100.

N-ra 37641, 37897, 38242, 39161, 39352, 39452, 39931, 39942, 40575, 40586, 40813, 41136, 41205, 41455, 41463, 42220, 42631, 43225, 43276, 43293, 43397, 43495, 44242, 45055, 45202, 45221, 45573, 45874, 46211, 46821, 47183, 47269, 47412, 47468, 47559, 48210, 49245, 49381, 49499, 49500, 50545, 50630.

WYKAZ Nr II.

Akcie i obligacje Towarzystwa drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej, wylosowane w latach poprzednich a nie przedstawione do wypłaty do dnia 19 września (1 października) 1886 r.

Akcie po rs. 1000.

Numera	Rok	Kupony
1191/200	1885	2

Akcie po rs. 100.

Numera	Rok	Kupony	Numera	Rok	Kupony
46878	1885	2	49388	1882	8
46925	"	"	50039	1883	6
47034	1884	4	50328	1884	4
47209	1885	2	50917	"	"
47349	1883	6	51617	"	"
48352	1885	2			

Obligacje po rs. 100.

Numera	Rok	Kupony	Numera	Rok	Kupony	Numera	Rok	Kupony
37669	1885	1	39980	1885	1	43624	1883	5
38331	"	"	41522	"	"	44823	1885	1
38421	1881	9	42010	1883	5	47192	"	5
38707	1885	1	42425	1885	1	48972	1883	1
38724	1883	5	42439	1883	5	49826	1885	"
39985	"	"	42660	1885	1	49834	"	"
39442	1885	1	42724	1879	13			
39484	1884	3	43489	1885	1			

Warszawa 19 września (1 października) 1886 r.
(1190) RADA ZARZĄDZAJĄCA

KORRESPONDENCJA PRYWATNA.

— **G. H.** — Po upałach chłody nastają; naturalnie to, ale przykre. Poczta oddalona, ale czy i... wszystko, z czasem się nie oddali? Pewne miejscowości niezmiennymi zostają. Nieotrzymane każe przesyłać.

— **M. Cl. 15.** — Dziękuję. Wiadomości proszę przesyłać **poste-restante**. (3406)

Kurs giełdy warszawskiej.

Dnia 5-go października 1886 r.

W e k s l e:	Żąd.	Plac.
Berlin 100 mar. z krótk. ter.	51.42 1/2	—
Londyn 1 funt ster. " "	10.40	—
Paryż 100 franków " "	41.50	—
Wiedeń 100 guld. " "	83.60	—
Papiery publiczne:		
5% Listy zast. z r. 1869 d.	100.75	—
" " " m.	100.75	—
Listy zast. m. Warsz. ser. I	99.50	—
" " " II	98.60	—
" " " III	98.45	—
" " " IV	98.45	—
Listy zast. m. Łodzi serji I	96.50	—
4% Listy likwidacyjne duże	—	93.80
" " " małe	93.75	—
Bil. Banku Cēs. s. I, II i III	—	—
Ros. Poż. Premj. z roku 1864	—	—
" " " 1866	—	—
I Pożyczka "wschodn." rs. 100	100.	—
II " " " rs. 100	100.	—
III " " " rs. 100	100.	—
Listy wileńskie długot.	—	—
Akcje i obligacje:		
Obligacje miasta Warszawy	95.70	—
Akcje dr. ż. warsz.-w. rs. 100	—	—
Akcje dr. ż. warsz.-b. rs. 100	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-teresp.	—	—
Akcje dr. żel. fabr.-łódzkiej	—	—
Akcje Banku handl. warsz.	355.	—
Akcje Banku dyskont. warsz.	—	—
Akcje Banku handl. w Łodzi	—	—
Akcje warsz. Tow. ub. odogn.	—	—
Akcje warsz. Tow. fab. cukru	—	—
Akcje Tow. f. cukru Józefów	—	—
Akcje Dobrzel. Tow. f. cukru	—	—
Akcje Tow. Lilp., Rau i Lew.	—	—
Akcje Tow. przędz. Zawierc.	—	—

Wartość kuponów:

(Po potrąceniu podatku skarbowego)

Od Listów zast. nowych 5% kop. 135 1/4
 Od Listów z m. Warszawy kop. 5 3/4
 Od Listów zast. m. Łodzi kop. 208
 Od Listów likwidacyjnych kop. 130 3/4

Targi

NA PLACU WITKOWSKIEGO.

Dnia 5-go października 1886 r.

	Pud	Korzec
	od do	od do
	kopiejek	
Psz. 242 sm. i ord.	—	—
" " pstra i dobra	—	600 615
" " biała	—	630 645
" " wyborowa	—	650 690
Żyto wyborowe 232 funt.	—	495 505
" " średnie	—	480 485
" " wadliwe	—	—
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 202 f.	—	420 465
Owies	—	142 f.
Gryka	—	202 f.
Rzepak letni	—	—
" " zimowy 212 funt.	—	—
Rzepak rapos zim. 212 f.	—	—
Groch polny 262 funt.	—	—
Ziemniaki	—	—
Masło świeże funt	—	—
" " solone pud	—	—
Siana pud	45	55
Słomy pud	45	55
Drzewa opał. twar. s. kub.	—	—
" " miękie	—	—

Cena okowity.

z dnia 5-go października 1886 r.
 Hurt. skład. wiadro rs. 8 kop. 24
 garniec rs. 2 kop. 68

Nowe książki wydane nakładem Maurycego Orgelbranda w Warszawie, na-
 przeciw posągu Kopernika. Filja przy ulicy Senatorskiej nr. 32.

Leonard Sowiński.

NA ROZSTAJNYCH DROGACH.

Powieść współczesna.

3 grube tomy rs. 3 kop. 60; z przesył-
 ką pocztą rs. 4.

WSPOMNIENIA SZKOLNE.

Tom obszerny rs. 1
 k. 50, z prz. rs. 1 k. 70.

Polska w pieśni.

WANDA

przez

DEOTYMĘ.

Cena rs. 2. — Z przesyłką pocztą
 rs. 2 k. 30.

Kraszewski J. I.

Cet czy lichy.

Powieść historyczna z czasów Jana Sobieskiego.

2 tomy rs. 2 k. 40, z przesyłką rs. 2 k. 70.

PUŁKOWNIKÓWNA.

Historja prawdziwa z czasów Saskich.
 2 t. rs. 2, z przes. rs. 2 k. 20.

Rapacki Wincenty.

Grzechy Królewskie.

Powieść historyczna

z czasów Jana Kazimierza i Włady-
 sława IV-go.

2 TOMY

rs. 2 k. 40. Z prze-
 syłką pocztą rubli 2
 kop. 70.

Lubowski Ed.

Krok dalej.

Powieść.

3 tomy rs. 3 k. 60, z przesyłką rs. 4.

Gawalewicz Marjan

Dzisiejsi. Komedja 30 kop.
 Lekcja deklamacji. Fraszka scen. 30 k.
 Figiel Benwenuta. Komedja 60 kop.
 Za przesyłkę po 10 kop.

Pod prasą: **Rolnik wzorowy SCHNEIDERA.** 1961r

Najnowsze wydawnictwa księgarni Gebethnera i Wolffa:

Burzyński K. — Tahir Bej. Powieść ze
 wspomnień życia obozowego. 2 tomy.
 Rs. 1 kop. 80.

Chmielowski P. — Adam Mickiewicz. Za-
 rys biograficzno-literacki, 2 tomy
 z 2-ma portretami Adama Mickiewi-
 cza, rs. 5; w oprawie rs. 6 kop. 60.

Chmielowski P. — Kobiety Mickiewicza,
 Słowackiego i Krasińskiego. Wydanie
 3-cie, poprawione i pomnożone. Rs. 2.

Kaczkowski Z. — Abraham Kitaj, powieść
 z czasów króla Jana. 2 tomy. Rs. 3

Mickiewicz A. — Pan Tadeusz czyli osta-
 tni zajazd na Litwie. Historia szla-
 checka z r. 1811 i 1812. Wydanie no-
 we, kieszonkowe, z portretem stalo-
 rytowym autora. W ozdobnej oprawie,
 brzozy złocone rs. 2.

Sawicki-Stella J. Dr. — Rady dla mło-
 dych mężatek. Wydanie 3-cie, prze-
 rżane, poprawione i dopełnione. K. 75.

Spirydon. — Kodeks światowy czyli znajo-
 mość życia we wszelkich stosunkach
 z ludźmi, na podstawie najlepszych
 źródeł ułożone. Wydanie drugie, prze-
 rżane i znacznie powiększone. K. 60.

Walicki A. — Błędy nasze w mowie i pi-
 śmie ku szkodzi języka polskiego po-
 pełniane oraz prowincjonalizmy. Wy-
 danie 3-cie, poprawione i pomnożone.
 Rs. 2. 1932r

usuwa siwiznę, stopniowo siwe włosy odzy-
 skują pierwotny kolor na zawsze. 3 rs.,
 z przesyłką 4 rs. — Składy w Warszawie
 w perfumerjach: Lipinka na Nicałej, Kali-
 nowskiego 66 i Dobrzańskiego 7. oba
 na Krakowskim-Przedmieściu. 1885r

DRZEWKA OWOCOWE

ze szkólek Willi Marynin
 w Gorecach pod Warszawą,

uznanych za najlepiej prowadzone
 przez Sędziów Wystawy Ogrodniczej,
 odbytej w Warszawie 1885 r., w wy-
 bornych okazach i gatunkach.

1953R Zamówienia przyjmuje

Kantor Domu Handlowego

ALFRED GRODZKI

w Warszawie, Senatorska 33.

Główny Skład Maszyn do szycia

N. Wojda,

dawniej

Pollacka Szmidta,

przy ulicy Marszałkowskiej, dom W. Gunde-
 lacha 145,
 otrzymał z pierwszorzędných fabryk, świe-
 ży transport **MASZYN do szycia** róż-
 nych systemów. 1951

ACETERYN.

Najsilniejszy środek do wy-
 niszczenia na zawsze Odcisków i
 Brodawek, Aptekarza Witolda Czaj-
 kowskiego z Moskwy.

Pudełko z flakonem mniejszym kop. 60,
 dubeltowym rs. 1.

Sprzedaż hurtowa i detaliczna w
 Składzie papieru

St. Winiarskiego,

Nowy-Swiat nr 62 w Warszawie,
 oraz we wszystkich składach Materja-
 łów Aptecznych i Aptekach w War-
 szawie i na prowincji. 1923R

OSTRYGI Holsztyńskie

codziennie świeże,

w Handlu Win i Delikatesów

Ant. Stepkowskiego,

Wierzbowa 9. 1915r

Stowarzyszenie Spożywcze „Merkury“

posiada sklepy: r 1926

№ 1. Nowy-Swiat № 76.

„ 2. Podwal № 17.

„ 3. Elektoralna № 33.

„ 4. Marszałkowska № 45.

„ 5. Karmelicka № 9.

„ 6. Krucza róg Hożej.

„ 7. Nowo-Senatorska № 5.

W sklepach Stowarzyszenia sprzedają się
 wszelkie produkty spożywcze i kolo-
 nialne w gatunkach wyborowych.

W sklepie przy ul. Marszałkowskiej **Wi-
 no Bordeaux** sprowadzane przez Zarząd
 z Francji, **Wina Węgierskie** firmy **A.
 Stepkowskiego**; **Wódki, Araki, Li-
 kiery**, firmy **Sznajdra**; **Wina Krym-
 skie** poczynszy od kop. 30 za bu-
 telkę, oraz **Szampańskie** od kop. 75
 do rs. 2 za butelkę. Wina Krymskie
 znajdują się też w sklepie przy ul. Nowy-
 Świat, Elektoralnej, Kruczej i Nowo-Sena-
 torskiej.

Pragnący przystąpić do Stowarzyszenia,
 wnoszą wpisu rs. 1, udziału rs. 10, który o-
 płacony być może bądź w całości, bądź też
 kompletowany z przypadającej od zakupów
 dywidendy.

Po złożeniu samego wpisu, nabywa się już
 prawo do zysków.

Stowarzyszeni zakupujący towary w skle-
 pach „Merkurego” otrzymują marki dywi-
 dendowe, wyrównujące ilości zapłaconej
 gotowizny, które oprócz dowodu do dywi-
 dendy, stanowią też kontrolę dla kupującej
 służby. Oprócz tego można nabywać za mar-
 kami i drzewo, węgiel, pieczywo, wędliny,
 naftę i t. d.

Zapisywać się na członków można we
 wszystkich sklepach i kantorze: Podwale 17.

Wszystcy przyznają, że najtaniej i naj-
 lepiej kupić można wyłącznie w zna-
 nym powszechnie ze swej taniości skła-
 dzie towarów przy rogu ulic Dzikiej
 i Nowolipek, dom Brauna Nr 1, miesz-
 kania 4, mianowicie:

Wełny na suknie w kratki lub pa-
 seczki po 10 kop. 10k.

Varsovienne wełna elegancka na su-
 knie podwójnej szer. po 30 kop. 10k.

Krepa wełniana na suknie podwójna
 po 30 kop. 10k.

Afganistan przesłonna wełna naj-
 modniejsza na suknie po 60 kop. 10k.

Plaids znana ze swej dobroci wełna
 podwójnej szer. po 60 kop. 10k.

Kasmiry czarne i kolorowe podwój-
 nej szer. czysto wełn. po 60 kop.

Materiały na pokrycie futer po ce-
 nach dotąd niebywałych.

Flanela ponsowa wyborowa 2 1/2, 10k.
 szer. po 50 kop. 10k.

Keltry wełniane bajowe puszyste po
 Rs. 3.

Keltry wyborowe bajowe bardzo cie-
 ple po Rs. 4.

Keltry watowe trwałe od 3 Rs. do 9.

Chustki angorskie bajowe bardzo cie-
 ple po Rs. 4.

Stożowa bielezna czysto niciana, Ce-
 ny najtańsze.

Sienniki gotowe drelichowe niciane
 po Rs. 1 kop. 80.

Tuzin chustek białych dużych Rs. 1.

Bielizna męska, damska i dziecienna
 bardzo tania.

Prześcieradła gotowe obrębiane bez
 szwu 85 kop.

Ręczniki adamaszkowe 3/4, 10k. dł.
 po 35 kop.

Powłóczki gotowe eleganckie trwałe
 po 75 kop. 1903

**Zakład Naukowy Wyższy żeń-
 ski Aleksandry Aspis-Heker w m.
 Włocławku**, przyjmuje niezależnie od
 zwykłych pensjonarek, takie, któreby chcia-
 ły, po przygotowaniu się wspólnie z ucze-
 nicami tegoż Zakładu, przystąpić do waka-
 cjach b. r. szk. do egzaminu w miejscowym
 Rządowym Gimnazjum, na patent **Naucz-
 cielki Wyższej**. — Nadmieniamy się, iż wszyst-
 kie ze stawiających dotąd do podobnego egza-
 minu uczennice tejsze Szkoły, otrzymały tak-
 kowe patenty. — **Cena ta sama, co od
 pensjonarek zwykłych.** — Uprasza się o
 nadsyłanie wiadomości w listach **rekomen-
 dowanych.** 1908

Nagrodzona medalem srebrnym na Wystawie Prze-
 mysłowo-Rolniczej w roku 1885

Parowa Fabryka Krochmalu Pszennego
„KSAWERA”
 przy ulicy MURANOWSKIEJ 4,
 poleca **KROCHMAL i PUDER SWEGO WYROBU**
 Sprzedaż hurtowa na miejscu. 1494

Przygotowanie i sprzedaż „Ekstraktu Wschodniego” przeciwko liszajom, jako
 niezawierającego w sobie szkodliwych zdrowiu części, zostało zatwierdzone przez
 Władze Medyczne na ogólnych zasadach handlu.

„EKSTRAKT WSCHODNI”

nowy, niebywały środek zewnętrzny roślinny, wynalazku
P. E. SLASKIEGO, APTEKARZA,
 usuwa bezwarunkowo, wszelkiego rodzaju liszaje i inne szpecące wyrzuty
 skórne, tak świeżo powstałe jak i zadawnione u dzieci i dorosłych.
 Wyłączna sprzedaż tymczasowa: **Warszawa, za rogatką Moskiewską**
 (Grochowską, Apteka P. E. Slaski.
 Każda flaszcza Ekstraktu, zaopatrzona marką fabryczną i własno-
 ręcznym podpisem wynalazcy. 1911R

BARCHANY

Najlepsze, najtrwalsze i najtańsze, w głównym Składzie fabrycznym na Krakowskim-Przedmieściu № 62 w gmachu Dobroczyńności, w byłym sklepie Żyrdowskim. — Mianowicie:

Barchan zwany Milton zdrowia, z dużym kutnerem, 10k. po 15 kop.

Barchan biały, gładki, trwały, po 16 kop. 10k.

Barchan biały rypсовy, wyborowy, po 18 kop. 10k.

Barchan biały w paski po 20 kop. 10k.

Barchan pika z dużym kutnerem po 24 kop. 10k.

Barchan kortowy, najlepszy jaki egzystuje, po 25 kop. 10k.

Barchan pika zagraniczny w najpiękniejsze desenie, po 35 kop. 10k.

Barchan czerwony w paski czarne, na Halki, po 22 1/2 kop. 10k.

Bojka na Halki najszersza, 35 ko. 10k.

Boja ponsowa, wyborowa czysto wełniana, 2 1/2 10k. szer., rs. 1 kp. 10k.

Flanela ponsowa czysto wełniana 2 1/4 10k. szeroka, po 55 kop. 10k.

Flanela biała (santé) szeroka, 65 kop.

Kaftaniki higieniczne trykotowe po 80 kop. sztuka.

Korij Milton na Halki, 2 1/4 10k. szer., po 55 kop. 10k.

Korty na żakiety i kaftaniki 2 1/2 10k. szer. po 90 kop. 10k.

Chustki angorowe, duże, ciepłe, bajowe, po Rs. 4.

Drap de dames na kostjmy damskie, 2 1/2 10k. szer., po Rs. 1.

Obstalunki z prowincji będą ekspedjowane natychmiast po otrzymaniu obstalunku. — Adres: Skład towarów, Krakowskie-Przedmieście № 62, w gmachu Dobroczyńności, w byłym sklepie Żyrdowskim. 1897

Notariusz przy wydziale hipotecznym sądu powiatu Lubelskiego i Nowoaleksandryjskiego podaje do wiadomości, że na zasadzie decyzji Sądu Gminnego 3 go okręgu pow. Nowoaleksandryjskiego z daty 9-go Września r. b. za № 1827

ruchości po ś. p. Łucji z książąt Giedrojców Rautenstrauchowej,

przeznaczone na korzyść zakładów dobroczynnych, będą sprzedawane przez publiczną licytację w przyległości pałacu Mokrskich, pow. Nowoaleksandryjskiego, w domu zmarłej zwanym Olenista, za gotowiznę, od godz. 10-jej zrana dnia 7 (19) Października 1886 r., a mianowicie w porządku następującym: powozy, żelazto, sprzęty, meble, galanteria i obrazy. W razie nieukończenia sprzedaży w dniu pomienionym, takowa odbywać się będzie w dalszym ciągu dnia następnego. 196

Nowoaleksandryja 18 (6) Września 1883 r.

Zakład form papierowych

Paryzkich
MAISON PHENIX,

Niecała № 12, 1929 R
otrzymał na bieżący sezon **świeże eleganckie modele okryć** Damskich. — W tymże zakładzie udzielają się **lekcje kroju metodą francuską**, i przyjmuje się **wszelką krajowoczną**, wyonywana podług najwykwintniejszych żurnali paryzkich.

Rs. 20 nagrody.

W Piątek 24-go Września, na cmentarzu Powązkowskim, zgubiono koronkę z drobnych paciorków zielonych (jasp.s) z krzyżem srebrnym. Kto ją znalazł, uprasza się odesłać pod № 10 Instytutowa, mieszkani 1. 1941

Pocztalterja

na korzystnych warunkach do odstąpienia. — Wiadomość w Biurze Ogłoszeń pp. Rajchmana & Frendlera, Senatorska 26. 1975

Z powodu zwinienia interesu, sprzedaje się **wszelka garderoba męzka**

znacznie niżej ceny kosztu, w magazynie Wilhelma Koch, Długa № 44, na 1-m piętrze, wprost Hotelu Niemieckiego. 1962

Lekarz.

Do miasteczka handlowego potrzebny jest lekarz kawaler. — Wiadomość u p. Godlewskiego, Piwna № 11 (9), od godziny 3 1/2 do 5 1/2 po południu. 1913

MŁOCARNIA parowa,

o sile 6—10 koni, bez kotła, jest potrzebna. — Wiadomość w sklepie pp. Karol Scholtze & Comp., ulica Mylna № 1. 1951R

OGŁOSZENIE.

Podaje się niniejszem do wiadomości, iż w dniu 24 Września (6 Października) roku bieżącego, w fortach № 12, 13 i 14, będących za Pragę, sprzedawane będą różne ruchomości skarbowe, jako to: odłamki żelaza i surowcu, rełsy, narzędzia rozmaite, pompy, konie robocze, wozy i t. d.

Wykazy sprzedających się przedmiotów, są do przejrzania w Zarządzie Budowniczego Fortów, w domu № 33 Cytadeli Aleksandrowskiej, zaś ruchomości same widzieć można każdorazowo w powyższych Fortach.

Sprzedaż rozpocznie się w dniu do licytacji wyznaczonym, o godzinie 10 ej zrana, od ruchomości znajdujących się w Fortie № 12. 1955R

BIELIZNA

o połowę taniej niż wszędzie, bo w mieszkaniu prywatnem sprzedaje wszelką damską, męską i dziecięcą; koszule męskie odznaczają się najlepszym krojem, jak również wszelka bielizna wychodząca z mojej fabryki, odpowiada najwybredniejszym wymaganiom; na składzie znajduje się duży wybór gotowej bielizny płóciennej, batystowej z madapolama, perkalu i t. d.; Koldry atlasowe, tybetowe duże i dziecięce. Handlującym na prowincję odstępnie się rabat. Senatorska № 26 (18), wprost kościoła, w podwórzu, na parterze. Specjalna fabryka bielizny

Teofli Fuks.
UNIwersalny SRODEK

do **ODRADZANIA WŁOSÓW**
woda
Pani S. A. ALLEN

Jest najwyborniejszym środkiem, działającym nawet na włosy siwe i zawięde i przywracający im blask i piękność młodości. Do nabycia we wszystkich perfumeryjach i u fryzjerów.

Główny skład i fabryka w Londynie, 114 & 116 Southampton Row.

Sprzedaż w Warszawie w perfumeryj A. Lipinka, ul. Niecała N. 1.

Do sprzedania:

Faetony, Kareta, Kocz z fordeklem, **Bryczki, Amerykany, Faetony** używane, wszystko na parę lub jednego konia. — Ulica Śliska № 21 nowy. 1984

Jest do sprzedania

POWOZIK

mały, nowego fasonu, na jednego i do paru koni. — Nowy-Swiat № 25 nowy. 1967

W Kancelarii 30 Połtawskiego pułku na Powązkach, 25 Września (7 Października), o godzinie 9 rano, odbędzie się

LICYTACJA

na dostawę dla tegoż pułku w przeciągu roku od 1 (13) Października 1886 roku do 1 (13) Października 1887 roku **produktów spożywczych:** kapusty, kartofli, grochu i innych. — Chcący ubiegać się o powyższą dostawę, obowiązani zgłosić się do pułkowej Kancelarii w oznaczonym czasie, przedstawić świadectwo na prawo handlu i kaucję w kwocie rubli pięćset w biletach lub papierach państwowych. 1963

LICYTACJA
Lombard prywatny
przy ulicy Królewskiej № 39

zawiadamia, że z d. 14 (26) Października r. b. i następnych, od godz. 10 zrana, w lokalu lombardu, odbywać się będzie licytacja na sprzedaż zastawów nie prolongowanych w ciągu 2 miesięcy. Zastawy te składają się z wyrobów srebrnych, złotych i brylantów, z nich przenoszące wartość rs. 100, oszacowane są: 99, 191, 382, 1131, 1161, 1245, 1256, 1344, 1434, 1731, 1832, 2996.

KARETA

paryzka

podwójna, mało używana, do jednego konia i pary, najnowszej konstrukcji, jest do sprzedania w fabryce powozów W. Romanowskiego, ulica Królewska № 23. 1917

Radykalnie

usunąć można straszne cierpienia
Reumatyzm i Newralgji,
przez noszenie cudoownie i dobrze działających

Kaftanów i Kalesonów
z „Wełny Sosnowej”
przez najslawniejszych pp. Profes. i Lekarzy zalecanych, dostać można wyłącznie w Składzie Bielizny i Tykotaży
J. NATANBLUTA,
Senatorska 22/32 nowy.

JARZĘBINĘ

kupuje dystylarnia

F. Jankowskiego,

po cenie rs. 1 za pud, franko Warszawa, Marszałkowska 130. 1950R

Wałki z waty do okien.
Wata różno-kolorowa.

Kit zimowy. 1944
Sprzedaż hurtowa i detaliczna w składach

T. Kozłowskiego,
Senatorska № 27 i Bracka № 25.

OBICIA

PAPIEROWE
gustowne i trwałe w wielkim wyborze
NAJTANIEJ

sprzedaż
J. LUBELSKI i S-ka,
Marszałkowska № 142,
Rolety, Ceraty, Gzemysy
również niezwykle tanio. 1166r

POKOJE UMEBLOWANE

z pościelą i kompletną usługą, do wynajęcia w każdym czasie na dzień, tygodnie i miesiące, na różne ceny. Krak.-Przed. № 38 (uowy) wprost Saskiego placu. Wiadomość u lokaja Józefa lub u stróża. 1956

Od 50-u lat istniejący, znajdujący się zawsze w tem samym miejscu

Skład Fortepianów

A. WERNER,
Senatorska róg Bieleńskiej № 22.
Wielki wybór. — Ceny przystępne. — Wynajem. — Sprzedaż. R1925

SKŁAD Materiałów Budowlanych W. Willmann,

u. Twarda № 13/21 1089E,
Nadszedł świeży transport **Cementu Portland Grodziec i Wysoka**, oraz zagranicznego różnych marek. — **Cegły** ogniotrwałej, krajowej i Angielskiej Ramsaj różnej wielkości i kształtu.
Wapno suche i staro-lasowane, **Trzcina, Smoła** gazowa, **Lak i Tektura** smółcowa i t. p.
Sprzedaje w różnych ilościach, po cenach umiarkowanych z natychmiastową dostawą.
Twarda № 13/21 10 89E. 1774

Neuphaline

Woda do wywabiania plam.

Najlepszy **bezwonny** środek usuwający **natychmiast** wszelkie plamy tłuste z **jedwabnych i wełnianych** materiałów. **Fłaszka rs. 1**, z przesyłką pocztową **rs 1.30**. — Wyłączna sprzedaż w Warszawie w Perfumerji

Aleksandra Lipink,

Wierzbowa róg Niecałej № 1. 1810R

FORTEPIANY

nowe do sprzedania. — **Ceny niskie**, Nowy-Swiat № 53, w **Fabryce Fortepianów JANISZEWSKIEGO.** 1909

Majster

przedalni bawełny, pracujący od lat wielu w znanych fabrykach, w sile wieku, niemiec, posiadający jaknajlepsze świadectwa, poszukuje odpowiedniego miejsca. Adresować prosi pod lit. J. M. do biura ogłoszeń Rajchmana i Frendlera, Warszawa, Senatorska 26.

Pierwszy wielki transport

WEŁNIANE
kamgarowne, trykotowe, higieniczne
Koszule i Kalesony

systemu
„JAEGERA,”
poleca Skład bielizny i tykotaży.
J. NATANBLUTA,
Senatorska 32 nowy. 1804R

RYGSKIE
wzmacniające Konserwy
jarzynowe, owocowe, rybne, mięsne,

H. Goeggingera w Rydze

częścią produktu oryginalne, częścią artykuły, które przy swoim dobrym gatunku przewyższają towar zagraniczny pod względem taniości. Na składzie we wszystkich prawie większych handlach delikatesów i kolonialnych w Królestwie Polskiem i kraju Zachodnim. W razie jeżeli na miejscu zapasu nie starczy, uprasza się o bezpośrednie zgłoszenie się do fabryki konserwów **H. Goeggingera** w Rydze.
Katalogi bezpłatnie i franco. 1194R

OSOBA

posiadająca patent Instytutu Muzycznego i chlubne świadectwa, poszukuje lekcji. Wiadomość: Bieleńska № 22, 2-e piętro. 1912

ELIZA

była krojczyni w zakładzie p. Herse, pierwotnie w zakładzie firmy Laferriere w Paryżu, obecnie w swej własnej pracowni wykończa wszelkiego rodzaju ubiory damskie. Oprócz tego udziela lekcji kroju metody Lavigne, uczy szyć za przystępną cenę. Krakowskie-Przedmieście № 38. 1804

TORD-BOYAUX

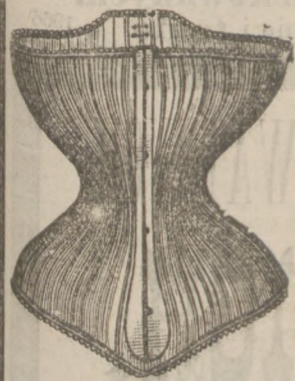
niezawodnie wytopia **SZCZURY i MYSZY**
Nayrodzone na wystawie 1878 r.
Hurtowa sprzedaż a PIOT Fedros w PARYŻU, r. St.-Ovide de la Bretonnerie, 38.
(następcy GUERARD et C-les).
Des. ac można u wszystkich Droguistów, Aptekarzy da

MAGAZYN MÓD HELENY HORKO,

Niecała Nr 14, przy Saskim Ogrodzie.

Po powrocie z zagranicy, zaopatrzyłam Magazyn mój w modele Paryżkie i fasony, oraz polecam wielki wybór pięknych **Kapotek, Kapeluszy pluszowych i filcowych, podług najświeższych fasonów.** 1903

MAGAZYN prowadzony przeze mnie od **KILKU LAT**, odznacza się zawsze **MOIM WŁASNYM WYKWINTNYM GUSTEM i ELEGANCJĄ**, tak, że jestem w możności najwytworniejszym wymaganiom zadość uczynić. Łaskawym moim Klientkom zwracam uwagę **na bardzo przystępne ceny.**

Specjalna Fabryka Gorsetów

POD FIRMĄ

„MARIE”

NIECAŁA Nr 1,

przygotowała podług nowo-otrzymanych fasonów na sezon bieżący wielki wybór gorsetów atlasowych od rs. 12, jako też gorsety drelichowe i prunelowe czarne i pasowe od rs. 6.—Dla osób w odmiennym stanie, wyrabiają się gorsety z przodami sprężynowymi. — Fabryka otrzymała nowy system gorsetów dla uczennic do prostego trzymania się.

Uwaga. Żadnej innej fabryki oprócz powyżej wymienionej firmy nie posiadam. 1881R

ZAKŁAD OGRODNICZY

A. T. Jezierskiego,

Sklep Nowy-Swiat Nr 4, obok Straży Ogniowej, 1906

Posiada znaczną ilość Roślin kwitnących i liściastych, **Palmy od 50 kop.**; ubiera **Jardinierki** po cenach przystępnych.—Wykonują: **Bukiety, Wiązanie, Gerlandy, Dekoracje Kociołów i Salonów**, z czem się poleca Szanownej Publiczności. Świeżo sprowadzone z Holandji **Cebule Hyacyntowe, Tulipanów i t. p.** do forszowania.

Niniejszym mam zaszczyt podać do wiadomości moich łaskawych Klientek, że prowadzony przeze mnie **Magazyn Strojów** pod firmą „**Szubartowska i Horko**,” przeszedł na własność p. **Horko**, natomiast

otworzyłam przy ulicy Niecałej Nr 3

MAGAZYN MÓD,

który pod własną firmą

J. SZUBARTOWSKA

prować będę.

Powróciwszy z zagranicy, zaopatrzyłam magazyn mój w najświeższe fasony i modele kapeluszy, co razem wzięwszy z gruntowną znajomością mego fachu, pozwala mi mieć nadzieję, że najwytworniejszym wymaganiom zadość uczynić będę mogła. 1911

Z szacunkiem **J. Szubartowska.**

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 8 (20) Października r. b., o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje, na dwuletnią, t. j. od dnia 1 (13) Stycznia 1887 r. do 1 (13) Stycznia 1889 r.

1) konserwację kanałów i mostków miejskich, od cen w wykazie materiałów i robocizny zamieszczonych, i

2) oczyszczanie kanałów w szlachtuzie na Solcu, od rs. 150 rocznie. Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczetowaną deklarację, napisaną na papierze stemplowym ceny 60 kop., podług wzoru poniżej zamieszczonego wraz z kwitem Kasy m. Warszawy, na złożone w tejże Kasse wadium w ilości rs. 2860 i na koszt ogłoszenia rs. 100, które nieutrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki i wykaz cen, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdorazowo wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której przyjmuję na siebie dwuletnią, t. j. od dnia 1 (13) Stycznia 1887 r. do 1 (13) Stycznia 1889 r.

1) Konserwację kanałów i mostków miejskich, od cen w wykazie materiałów i robocizny zamieszczonych, i

2) oczyszczanie kanałów w szlachtuzie na Solcu, od rs. 150 rocznie (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonych.

Kwit na złożone w Kasse m. Warszawy wadium rs. 2860 i na koszt ogłoszenia rs. 100, przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania). Pisałem dnia . . . (wypisać dzień, miesiąc i rok), podpisać wyraźnie imię i nazwisko. 1897r

WINOGRONA BADENSKIE

KURACYJNE,
codziennie nadchodzą świeżo do handlu

JANA BARTOLD,

Marszałkowska Nr 138, niedochodząc Świętokrzyskiej
i Nowy-Swiat Nr 41. 18.7R

EFEKTOWNE I NAJTANŚZE

Obicia papierowe, na dobrym papierze, poczynawszy od 10 kop. za rolkę, w każdej żądanej ilości, poleca

Skład Fabryczny

„POD MERKURYM,”

Senatorska Nr 29, obok kościoła Ś-go Antoniego (po-Reformackiego). 1315r

Pierwszy i jedyny Warszawski Lombard, niezależny od wszelkich spółek i udziałów,

obniża procent do 1½ na miesiąc od zastawów w złocie i srebrze, przewyższających wartość sto rubli.—Przyjmuje wszelkie inne zastawy wartościowe, oprócz mebli, powozów, fortepianów i obrazów.—Ulica Widok Nr 17 nowy.—Czynność od 10 zrana. 1786r

Skład Materiałów Aptecznych

A. CENTNERSZWER & Comp.

na Tłomackiem Nr 13 nowy, wprost ul. Przejazd,

poleca Szanownej Publiczności:

Perfumy angielskie i francuskie.

Wodę kolońską wyborową.

Essencję octową i Ocety stołowe.

Oliwę Nicejską najlepszą „Vierge.”

Oliwę do maszyn do szycia.

Proszek Dalmacki najsilniejszy.

Tynkturę wyćpającą pluskwy.

1754R

NA ROZPŁATY.

Zakład Zegarmistrzowski

S. BERMANA, przy ulicy Marszałkowskiej pod Nr 90, pomiędzy Nowogrodzką a Żurawią, poleca:

1) Wielki wybór zegarków i zegarów z najlepszych fabryk genewskich po cenach najtańszych, a także sprzedaje na raty miesięczne lub tygodniowe. 2) Przyjmuje wszelkie roboty w zakres zegarmistrzostwa wchodzące. 3) Za każdy reperowany lub kupiony przedmiot w moim zakładzie gwarancja dwuletnia. 1892

NA ROZPŁATY.

CZARNE RĘKAWICZKI

w znacznym wyborze.

Szycie mocne.

Na 4 guziki para po 75 kop.

Na 6 " " " " " po 95 kop.

7-mio guzikowa długość, wciągane . po rs. 1.

DUŃSKIE w teży samej cenie.

ZAMSZOWE do prania

męskie, żółte lub popielate na 2 guziki . po 85 kop.

damskie " " " na 3 guziki . po 85 kop.

damskie " " " na 4 guziki . po rs. 1,

poleca

J. Lukrec,

16R

Magazyn i Fabryka Rękawiczek, ulica Tłomackie Nr 3.

NOWOŚĆ!!!

Fabryka Piór Strusich i Fantazyjnych

W. DUBROWICZA,

poleca pierwszorzędnym magazynom mód, wielki wybór najnowszych fantazyj i egret, w cenie od rs. 6 do 180 za tuzin.

ŚWIĘTOJERSKA 38.

ŚWIĘTOJERSKA 38.

„AU PRINTemps“

ERYWAŃSKA 9.

Przyjmuje wszelkie obstalunki w zakres konfekcji damskiej i dziecinnej wchodzące, tak ze swoich jako też z powierzonych materiałów.—Suknie wykończane być mogą w przeciągu 24 godzin, starannie i elegancko, według Paryzkich modeli. 1937

Skład hurtowy i detaliczny WIN ROSSYJSKICH Hermana Stein i Comp.

Marszałkowska Nr 146

W WARSZAWIE,

poleca znaczne zapasy **naturalnych Win Krymskich, Kaukaskich, oraz Ru-skich Szampańskich** w różnych gatunkach. Za czystość win naszych poręczamy. 1920R

Rossyjskie Towarzystwo Ubezpieczeń Kapitałów i Dochodów z roku 1835.

Przyjmując w wszelkich możliwych kombinacjach ubezpieczenia życiowe, wprowadziło jeszcze jedną kombinację, podług której ubezpieczający się, jednocześnie ma zapewniony fundusz dla siebie na starość, jak również i zapewnienie bytu rodzinie:

n. p. Osoba mająca lat 25, pragnie w razie swojej śmierci pozostawić suksesorom swoim 10,000 rs. i jednocześnie aby w razie dojścia do 60 roku życia, mieć zabezpieczoną starość, to ten podwójny cel może osiągnąć przez ubezpieczenie się podług tej kombinacji, płacąc Rossyjskiemu Towarzystwu rocznie 265 rs. 50 kop. przez lat 35, za co Towarzystwo zobowiązuje się zapłacić suksesorom ubezpieczonego w razie wcześniejszej jego śmierci 10,000 rs., a jeżeli on dożyje do 60-ciu lat życia (t. j. w rok po zapłaceniu ostatniej premji), wypłaci Towarzystwo jemu samemu 50% ubezpieczonej summy, czyli 5,000 rs. i niezależnie od tego, ubezpieczony kapitał nie zmniejsza się i suksesorowie po śmierci ubezpieczonego odbiorą 10,000 rs.

Blizszych informacji co do ubezpieczeń życiowych, udziela Zarząd Towarzystwa w Petersburgu, Jenerałna Reprezentacja na Królestwo Polskie w Warszawie, ulica Bielańska Nr 4, oraz Agenci na prowincji, we wszystkich znaczniejszych miastach. 1921R

Skład Win Szampańskich Krymskich KSIĘCIA LEONA GOLICYNA

w Warszawie, Leszno № 11.

1828R

Nowo-otworzony

Zakład optyczno-mechaniczny

MARKUSA WURCELDORFA,

ulica Marszałkowska № 141, szósty dom od Ogrodu Saskiego, poleca wielki wybór **Okularów, Binokli**, oraz wszelkie wyroby optyczno-mechaniczne, **po cenach umiarkowanych.** Wszelkie reperacje uskuteczniają się śpiesznie i **tanio.** 1966

MAGAZYN TOWARÓW BŁAWATNYCH

E. A. HEURICH,

Miodowa Nr 2,

poleca na sezon jesienny, materiały wełniane i jedwabne, na suknie i okrycia, oraz wielki wybór flanel, barchanów i towarów białych, po cenach umiarkowanych.

1936R

CEREALINA

najlepszy środek wygubiający

ODCISKI I BRODAWKI,

wyłączna własność

Warszawskiego Laboratorium Chemicznego.

Cena pudełka z dwoma fiolkami i objaśnieniem rs. 1.

Dostać można: 1) róg Miodowej i Senatorskiej, 2) Krakowskie-Przedmieście № 1, 3) róg Granicznej i Królewskiej. 1592R

CENNIK Fabryki Szczotek i Pendzli ALEKSANDRA FEISTA

w WARSZAWIE.

ulica Senatorska № 467.

Wydawnictwo to zawiera wyszczególnienie przedmiotów, wchodzących w zakres fabryki szczotek i pendzli, z wymienieniem cen i ilustracjami, przedstawiającymi wiernie całą rozmaitość wyrobów, o jakiej masa kupujących zaledwie słabe mogła mieć pojęcie. Setki pozycji w tekście rossyjskim i polskim, ułożone są odpowiednio i podzielone na sześć części:

Część	I	Wyroby do użytku	Tualetowego.
"	II	"	Domowego.
"	III	"	Stajennego i Ekwipaży.
"	IV	"	Technicznego.
"	V	"	Fabrycznego.
"	VI	Pendzle.	

Rzadko z czemś podobnem w przemyśle naszym można się spotkać, a odośnie do fabrykacji **Szczotek i Pendzli**, ani w Królestwie Polskiem, ani w Cesarstwie nie podobnego nie istniało. Po zagranicą zaś Cennik mój śmiało może konkurować z każdym krajem o lepsze.—Tak systematyczne zebranie w jedną całość pojedynczych artykułów daje może dokładne pojęcie o zakresie, działalności i wzroście krajowego przemysłu. Doszedłszy do tak znakomitego rozwoju przemysłu krajowego długoletnią pracą, wytrwałością i walką, często z tandetą zagraniczną, zanosze usłną moją prośbę do Szanownej Publiczności o popieranie przemysłu miejscowego i dobrego wyrobu, tym tylko bowiem sposobem nadad można rozgłos wyrobom polskim, pozwalającym rywalizować z fabrykami zagranicznymi, któreby choć w części nie powinny znajdować odbiorców w kraju naszym.

Na żądanie Cennik mój wysyłam do wszystkich miejscowości kraju i Cesarstwa bezpłatnie. 1972R

Ucie Szkolną № 1, mieszkania 8 zgubiony, srebrny, damski, zgubiony w niedzielę wieczorem na spacerze do Botaniki. 15904